

Lovforslag nr. L 55. Fremsat den 13. oktober 1988 af arbejdsministeren (Henning Dyremose)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdstilbud til ledige, af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. og af lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond

(Forstærket indsats mod langvarig ledighed)

§ 1

I lov om arbejdstilbud til ledige, jf. lovbestemt nr. 535 af 21. november 1985, som ændret senest ved lov nr. 109 af 5. marts 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, 1. pkt., udgår: ”, jf. dog § 9”.

2. § 1, stk. 3, ophæves, og i stedet indsættes:

”Stk. 3. Ledige, der har haft et arbejdstilbud, har ikke ret til et nyt arbejdstilbud. Dette gælder dog ikke:

- 1) Ledige, som har ret til arbejdstilbud efter stk. 2, eller § 8, stk. 4-5.
  - 2) Ledige, som er fyldt 50 år ved ophøret af et tidligere arbejdstilbud.
  - 3) Ledige, der på grundlag af andet arbejde end arbejdstilbud bevarer eller generhverver dagpengere retten efter §§ 55 og 72 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v.
  - 4) Ledige, som har afsluttet seneste arbejdstilbud inden den 1. juli 1986.
- Stk. 4. Uanset bestemmelsen i stk. 3 har følgende ledige ret til et 2. arbejdstilbud:
- 1) Ledige, som i mindst 6 måneder har deltaget i en uddannelse, hvortil der er ydet uddannelsesyndelse.
  - 2) Ledige, som efter § 10, stk. 9 har gennemført et uddannelsesstilbud af mindst 3 måneders varighed.
  - 3) Ledige, som har haft et arbejdstilbud, jf. §

11, og som har modtaget iværksætterydelse i 12 måneder.

- 4) Ledige, som ikke har en kompetencegivende uddannelse, og som efter indstilling fra arbejdsløsheds-kassen efter en konkret vurdering af arbejdsformidlingen, ikke skønnes at kunne deltage i en uddannelse, som gives af arbejdsformidlingen, efter § 10, stk. 9.

Stk. 5. Ledige, der er omfattet af stk. 4, kan kun modtage et arbejdstilbud efter disse bestemmelser, med mindre de er omfattet af andre bestemmelser i loven.

Stk. 6. Arbejdsmarkedsnævnet har den endelige administrative afgørelse af, om et afgivet arbejdstilbud er rimeligt eller om en afgørelse efter stk. 4, nr. 4, er rimelig”.

Stk. 4-5 bliver stk. 7-8.

3. I § 6, stk. 1, ændres ”jf. § 1, stk. 1 og 2” til: ”jf. § 1, stk. 1, 2 og 4”.

4. § 8, stk. 1, 3. pkt. og 4. pkt. ophæves, og i stedet indsættes efter 2. pkt: ”Arbejdsministeren kan efter forhandling med undervisningsministeren bestemme, at visse uddannelser ikke giver ret til uddannelsesyndelse.”

5. I overskriften til kapitel 3 ændres: ”m.v.” til: ”og uddannelsesstilbud”.

6. § 9 affattes således:

”§ 9. Ledige, der har haft et arbejdstilbud efter § 1, stk. 1 - 3, eller fået uddannelsesyddelse efter § 8, har ret til en uddannelsesyddelse.

Stk. 2. En ledig, der har afslået et rimeligt arbejdstilbud eller er ophørt med dette af grunde, der kan tilregnes pågældende selv, har ikke krav på uddannelsesyddelse.

Stk. 3. Uddannelsen skal påbegyndes, inden den ledige fylder 60 år”.

7. § 10, stk. 3, 2. pkt., affattes således: ”Uddannelsesyddelse kan dog modtages uden for disse perioder, når den ledige modtager uddannelsstilbud efter stk. 8 eller stk. 9, jf. stk. 11.”

8. I § 10 indsættes efter stk. 7, som nye stykker:

”*Stk. 8.* Ledige, som er under 50 år, og som ikke har en kompetencegivende uddannelse, har, hvis de ikke har haft et arbejdstilbud, efter 12 måneders ledighed ret til at modtage et uddannelsesstilbud i op til 1 år og 6 måneder. Arbejdsformidlingen kan forlænge uddannelsesstilbuddet til 2 år og 6 måneder, hvis uddannelsens længde gør det nødvendigt.

Stk. 9. Ledige, som er under 50 år, og som har haft et arbejdstilbud efter § 1, stk. 1 eller stk. 3, har efter 6 måneders ledighed ret til at modtage et uddannelsesstilbud med uddannelsesyddelse, jf. § 9.

Stk. 10. Arbejdsformidlingen giver uddannelsesstilbud efter stk. 8 og 9, og uddannelsernes art og længde fastlægges ud fra den lediges forudsætninger og ønsker og ud fra arbejdsmarkedets behov. Arbejdsministeren fastsætter de nærmere regler om ret til uddannelsesstilbud efter stk. 8 og 9, og kan herunder bestemme, at administrationen af de fastsatte regler skal varetages i et samarbejde mellem arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsnævnet. Ministeren kan endvidere bestemme, at arbejdsformidlingens afgørelser efter de fastsatte regler kan indbringes for arbejdsmarkedsnævnet, hvis afgørelser ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 11. Ledige, der har ret til uddannelsesstilbud efter stk. 8 og 9, er omfattet af § 55, stk. 2 og § 72, stk. 2 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., indtil de af arbejdsformidlingen har modtaget et uddannelsesstilbud.”

9. I overskriften til kapitel 4 udgår: ”over 25 år”.

10. § 11, stk. 1, ophæves, og i stedet indsættes:

”En ledig, som etablerer og driver selvstændig virksomhed, har ret til en iværksætteruddelse i op til 3 år og 6 måneder, hvis ledigheden har varet mindst 5 måneder, eller den ledige har haft et arbejdstilbud efter § 1, stk. 1 - 3.

Stk. 2. En ledig, der har afslået et rimeligt arbejdstilbud eller er ophørt med dette af grunde, der kan tilregnes den pågældende selv, har ikke krav på iværksætteruddelse.

Stk. 3. Den selvstændige virksomhed skal påbegyndes, inden den ledige fylder 60 år.”

Stk. 2-7 bliver stk. 4-9.

11. I § 13, stk. 1, ændres ”§ 1, stk. 3” til: ”§ 1, stk. 6” og ”§ 11, stk. 6” ændres til: ”§ 11, stk. 8”.

12. I § 16 ændres ”1987-88” til: ”1991-1992”.

§ 2

I lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 480 af 8. august 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 55 indsættes efter *stk. 1*, som nye stykker:

”*Stk. 2.* Et medlem, der har ret til at modtage et uddannelsesstilbud efter § 10, stk. 8 og 9, i lov om arbejdstilbud til ledige, har uanset betingelserne i stk. 1 ret til dagpenge, indtil uddannelsen påbegyndes eller medlemmet har afslået uddannelsesstilbuddet.

Stk. 3. Et medlem, der har deltaget i et uddannelsesstilbud efter § 10, stk. 8, i lov om arbejdstilbud til ledige, har uanset betingelserne i stk. 1 ret til dagpenge indtil et efterfølgende arbejdstilbud er påbegyndt eller medlemmet har afslået dette. Det samme gælder for et medlem, som har benyttet sig af retten til at få iværksætteruddelse inden 1. arbejdstilbud, jf. § 11, stk. 1, i lov om arbejdstilbud til ledige og for et medlem, der er berettiget til et 2. arbejdstilbud, jf. § 1, stk. 4, i lov om arbejdstilbud til ledige.”

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 4-5.

2. I § 55, *stk. 3*, der bliver *stk. 5*, ændres ”stk. 1 og 2” til: ”stk. 1 og 4”.

3. I § 57, *stk. 1*, indsættes som 2. pkt.:

”Dagpenge kan ikke udbetales for 1. ledighedsdag, såfremt medlemmet er berettiget til en dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren, jf. § 84, medmindre andet følger af regler fastsat af Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen i medfør af § 84, stk. 7.”

4. § 63 affattes således:

”§ 63. Dagpenge må ikke udbetales til et medlem, hvis ledighed skyldes,

- 1) at medlemmet uden fyldestgørende grund afviser at tage et passende arbejde, der anvises af arbejdsformidlingen, eller at arbejdsformidlingen flere gange forgæves har forsøgt at formidle et passende arbejde ved at henvise medlemmet til samtale med en arbejdsgiver, og medlemmet ikke har haft fyldestgørende grund til afslag eller udeblivelse,
- 2) at medlemmet uden fyldestgørende grund ophører med sit arbejde, eller
- 3) at medlemmet afskediges af en grund, der væsentligst kan tilregnes medlemmet.

Stk. 2. Et medlem kan ikke afvise at tage et arbejde, som ligger uden for den pågældendes fagområde, når medlemmet har forudsætninger for at udføre arbejdet. Det gælder dog ikke, når medlemmet har bevaret en sådan tilknytning til sit hidtidige fagområde, at det vil være rimeligt at tage hensyn til, at denne tilknytning bevares.

Stk. 3. Fra det tidspunkt, hvor arbejdsløsheds-kassen har indberettet et medlem til et arbejdstilbud efter lov om arbejdstilbud til ledige, må dagpenge ikke udbetales, hvis medlemmet uden fyldestgørende grund afviser at tage et rimeligt arbejde, der anvises af arbejdsformidlingen, eller hvis arbejdsformidlingen flere gange forgæves har forsøgt at formidle et rimeligt arbejde ved at henvise medlemmet til samtale med en arbejdsgiver, og medlemmet ikke har haft fyldestgørende grund til afslag eller udeblivelse.

Stk. 4. For et medlem af en arbejdsløsheds-kasse, som har ret til at formidle arbejde, jf. kapitel 6, finder reglerne i stk. 1-3 tilsvarende anvendelse, når kassen formidler medlemmet arbejde.

Stk. 5. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsnævnet nærmere regler for anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-4 samt om de dagpengemæssige konsekvenser over for medlemmerne som følge af stk. 1-4.”

5. § 65 affattes således:

”§ 65. Arbejdsløsheds-kassen skal vejlede medlemmet om de rettigheder og pligter, der følger af lovens kapitel 7-16.

Stk. 2. Ved ledighedens indtræden skal arbejdsløsheds-kassen informere medlemmet om

betydningen af pligten til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, jfr. §§ 62-63.

Stk. 3. Arbejdsløsheds-kassen skal påse, at medlemmet står til rådighed for arbejdsmarkedet, og har pligt til at foretage en vurdering af medlemmets rådighed.

Stk. 4. For at sikre medlemmets tilknytning til arbejdsmarkedet skal arbejdsløsheds-kassen i samarbejde med arbejdsformidlingen vejlede medlemmet om de foreliggende muligheder for uddannelse, genoptræning og omskoling.

Stk. 5. Det påhviler medlemmet at medvirke ved tilvejebringelsen af de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1-4.

Stk. 6. Nærmere regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-5 fastsættes af Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med Landsarbejdsnævnet.”

6. I § 71 indsættes som 2. pkt.:

”Det samme gælder, hvis arbejdet formidles ved henvisning til samtale med en arbejdsgiver.”

7. I § 72 indsættes efter stk. 1, som nye stykker:

”*Stk. 2.* Et medlem, der har ret til at modtage et uddannelsesstilbud efter § 10, stk. 8 og 9, i lov om arbejdstilbud til ledige, har uanset betingelserne i stk. 1 ret til dagpenge indtil uddannelsen påbegyndes eller medlemmet har afslået uddannelsesstilbudet.

Stk. 3. Et medlem, der har deltaget i et uddannelsesstilbud efter § 10, stk. 8, i lov om arbejdstilbud til ledige, har uanset betingelserne i stk. 1 ret til dagpenge indtil et efterfølgende arbejdstilbud er påbegyndt eller medlemmet har afslået dette. Det samme gælder for et medlem, som har benyttet sig af retten til at få iværksættelse inden 1. arbejdstilbud, jf. § 11, stk. 1, i lov om arbejdstilbud til ledige, og for et medlem, der er berettiget til et 2. arbejdstilbud, jf. § 1, stk. 4, i lov om arbejdstilbud til ledige.”

Stk. 2 bliver herefter *stk. 4*.

8. Efter § 83 indsættes:

”§ 84. Til et medlem betaler arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende dagpengegodtgørelse svarende til dagpenge for højst en ledighedsdag. Dagpengegodtgørelsen svarer til højeste dagpengebeløb for én dag, jf. § 47,

stk. 1, beregnet i forhold til det antal timer medlemmet var ansat til.

Stk. 2. Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, når medlemmet inden for de sidste 4 uger har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til fuld, overenskomstmæssig arbejdstid i en uge.

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse bortfalder,

- 1) hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet, eller
- 2) hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lock-out på virksomheden.

Stk. 4. Arbejdsministeren kan i helt særlige tilfælde fastsætte regler om, at bestemmelserne om dagpengegodtgørelse midlertidigt bortfalder ved arbejdskonflikter af større omfang.

Stk. 5. Dagpengegodtgørelsen udbetales sammen med seneste lønudbetaling.

Stk. 6. Uoverensstemmelser om dagpengegodtgørelsen afgøres ved fagretlig behandling, jf. § 22 i lov nr. 317 af 13. juni 1973 om arbejdsretten, eller ved civilt søgsmål.

Stk. 7. Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen fastsætter efter forhandling med Landsarbejdsnævnet regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-3, og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte."

9. I § 91, stk. 1, indsættes efter 4):

"5) udbetaling af dagpengegodtgørelse i henhold til § 84."

§ 3

I lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond, jf. lovekendtgørelse nr. 80 af 16. februar 1988, foretages følgende ændringer:

1. Før § 1 indsættes:

"Kapitel 1.
Formål".

2. § 1, stk. 1, affattes således:

Der oprettes en arbejdsmarkedsuddannelsesfond med følgende formål,

- 1) gennem bidrag fra arbejdsgivere og lønmodtagere at dække udgifter ved ordinære arbejdsmarkedsuddannelser, jf. kap. 2, og
- 2) gennem bidrag fra lønmodtagere at dække udgifter til gennemførelse af ændring af lov om arbejdstilbud til ledige, jf. kap. 3".

3. I § 2, stk. 1, indsættes efter "reglerne i § 3": "og § 4b".

4. Efter § 2 indsættes:

"Kapitel 2

Bidrag til dækning af udgifter til ordinære arbejdsmarkedsuddannelser".

5. I § 3, stk. 1, indsættes efter "bidragsindtægt": "efter § 1, stk. 1. nr. 1".

6. I § 3, stk. 2, indsættes efter "bidrag": "efter § 1, stk. 1, nr. 1".

7. I § 3 indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

"*Stk. 7.* Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at lønmodtagerbidraget efter § 1, stk. 1, nr. 1 for et kvartal beregnes på grundlag af indbetalte ATP-bidrag i en forudgående 3 måneders periode."

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

8. I § 3, stk. 7, der bliver stk. 8, indsættes efter "bidrag": "efter § 1, stk. 1, nr. 1".

9. I § 4, stk. 1, 1. pkt. indsættes efter "Bidrag": "efter § 1, stk. 1, nr. 1".

10. § 4 a affattes således:

"§ 4 a. Arbejdsministeren fastsætter hvert år bidragene til dækning af udgifter efter § 1, stk. 1, nr. 1 samt lønmodtagernes bidragsats i tilknytning hertil, jfr. § 3 og § 4."

11. Efter § 4a indsættes:

"Kapitel 3

Bidrag til dækning af udgifter til arbejdstilbudsloven.

§ 4 b. Den samlede bidragsindtægt efter § 1, stk. 1, nr. 2 betales af lønmodtagerne.

Stk. 2. Det årlige bidrag efter § 1, stk. 1, nr. 2 er 456,48 kr. for lønmodtagere, for hvem der indbetales fuldt ATP-bidrag.

Stk. 3. Bidraget efter § 1, stk. 1, nr. 2 for lønmodtagere med mindst 30 timers ugentlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver er 9,51 kr. pr. uge. For lønmodtagere med 20-29 timers ugentlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver er bidraget 6,34 kr., og for lønmodtagere med

10 - 19 timers ugentlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver er bidraget 3, 17 kr.

Stk. 4. For månedslønnede med mindst 130 timers månedlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver er bidraget efter § 1, stk. 1, nr. 2, 38,04 kr. pr. måned. For månedslønnede med 86 $\frac{2}{3}$ -129 timers månedlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver er bidraget 25,36 kr. pr. måned, og for månedslønnede med 43 $\frac{1}{3}$ -86 $\frac{1}{3}$ timers månedlig beskæftigelse hos samme arbejdsgiver er bidraget 12,68 kr. pr. måned.

Stk. 5. For løsarbejdere, jf. § 2, stk. 3 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, er bidraget pr. præsteret arbejdstime 0,23 kr.

Stk. 6. For lønmodtagere, hvis arbejdstid ikke kendes, udregnes det timetal, der lægges til grund for bidragsbetalingen, efter tilsvarende regler som fastsat i § 4, stk. 1, litra c), i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

§ 4 c. Bidrag efter § 1, stk. 1, nr. 2, jf., § 4 b, pristalsreguleres hver den 1. januar på grundlag af forskellen i reguleringspristallet mellem nærmest forudgående juli måned og reguleringspristallet for juli 1988. Reguleringspristallet beregnes i henhold til lov om beregning af et reguleringspristal.

Stk. 2. Regulering efter stk. 1 sker første gang med virkning for satsen fra 1. januar 1990. Arbejdsministeren bekendtgør hvert år de regulerede bidrags størrelse."

12. Efter § 4c indsættes:

"Kapitel 4 Fællesbestemmelser".

13. § 5, stk. 1, affattes således:

"Arbejdsministeren fastsætter de nærmere regler om beregning, opkrævning og betaling af bidrag, herunder om frist for betaling. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension ved opkrævning af lønmodtagerbidrag kan foretage modregning i kompensation for arbejdsgivernes bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til § 17 a i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension og i kompensation for arbejdsgivernes udgifter til arbejdsskadeforsikring i henhold til § 42 i lov om arbejdsskadeforsikring".

14. I § 5, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: "Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give hen-

stand med indbetaling samt eftergive lønmodtagerbidrag og renter".

15. I § 7, stk. 2, indsættes som 2. pkt.: "Er overtrædelsen begået af en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar."

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1989. Dog træder § 10, stk. 8 i lov om arbejdstilbud til ledige i kraft den 1. januar 1991, således at ret til uddannelsesstilbud efter denne bestemmelse indtil den 31. december 1990 er betinget af, at arbejdsformidlingen skønner det muligt at give uddannelsesstilbud. Ledige, som af denne grund ikke efter senest 28 måneders ledighed kan modtage et uddannelsesstilbud, får et arbejdstilbud.

Stk. 2. Til opkrævning efter lov om ændring af lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond sker tilbageholdelsen i løn, der indtjenes fra og med begyndelsen af den første lønningsuge efter 1. januar 1989, for månedslønnede fra og med lønnen for januar 1989.

Stk. 3. Opkrævning efter lov om ændring af lov om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond sker på grundlag af ATP-bidrag, som indbetales 1. januar 1989 eller senere.

§ 5

Stk. 1. Et medlem, som har afsluttet seneste arbejdstilbud inden den 1. juli 1987, og som i perioden fra den 1. januar 1989 til den 31. december 1989 kan miste ret til dagpenge efter §§ 55, stk. 1 og 72, stk. 1 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., har ret til enten et arbejdstilbud eller uddannelsesydelse. Uddannelsesydelse kan kun ydes inden for den i 1. pkt. nævnte periode til uddannelser af mindst 6 måneders varighed. Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde kan gives uddannelsesydelse til uddannelser af kortere varighed end 6 måneder.

Stk. 2. Et medlem, som er omfattet af stk. 1, har ikke ret til uddannelsesstilbud efter § 10, stk. 9 i lov om arbejdstilbud til ledige, og medlemmet kan kun modtage arbejdstilbud og uddannelsesydelse efter stk. 1.

Stk. 3. Et medlem, som er berettiget til uddannelsesydelse efter stk. 1, kan anmode arbejdsformidlingen om et rimeligt tilbud om op-

tagelse på en godkendt uddannelse af mindst 3 måneders varighed.

Stk. 4. Arbejdsmarkedsnævnet har den endelige administrative afgørelse af, om et tilbud efter stk. 3 om optagelse på en godkendt uddannelse af mindst 3 måneders varighed er rimeligt.

Stk. 5. Arbejdsministeren fastsætter regler om arbejdstilbud og uddannelsesydelse efter stk. 1 og 3, herunder om arbejdsløshedskassernes indberetning til arbejdsformidlingen, hvornår medlemmet senest kan vælge uddannelsesydelse, og nærmere betingelser for ret til uddannelsesydelse.

Stk. 6. Et medlem, som er omfattet af stk. 1, og som deltager i en godkendt uddannelse, jf. stk. 3, har under uddannelsesforløbet ret til uddannelsesydelse, uanset om uddannelsen finder sted efter den periode, som er nævnt i stk. 1, 1. pkt.

Stk. 7. Et medlem, som har deltaget i en uddannelse, hvortil der er ydet uddannelsesydelse efter stk. 1 eller stk. 3, har ret til et 2. arbejdstil-

bud, jf. § 1, stk. 4, nr. 1 og 2 i lov om arbejdstilbud til ledige.

Stk. 8. Et medlem, der er berettiget til uddannelsesydelse efter stk. 1, jf. stk. 6, bevarer dagpengerechten, uanset betingelserne i § 55, stk. 1, eller § 72, stk. 1, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v., indtil medlemmet begynder uddannelsen eller afslår et rimeligt tilbud om en længerevarende arbejdsmarkedsuddannelse.

Stk. 9. Et medlem, som har ret til et arbejdstilbud efter stk. 7, har, uanset betingelserne i § 55, stk. 1, eller § 72, stk. 1, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., ret til dagpenge indtil et arbejdstilbud påbegyndes eller afslås.

Stk. 10. I 1989 kan arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse, jf. § 84 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., til samme medlem højst indtræde 6 gange. I 1990 kan forpligtelsen højst indtræde 10 gange.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger.

Lov om arbejdstilbud til ledige er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 535 af 21. november 1985 med de ændringer, der følger af lov nr. 291 af 21. juni 1985 (L 109, Folketingstidende 1984 - 1985, blad nr. 297, Folketingets forhandlinger 4425, 10883 og 11326). Loven er senere ændret ved § 17 i lov nr. 948 af 23. december 1986, ved lov nr. 368 af 10. juni 1987 og ved lov nr. 109 af 5. marts 1988.

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969-70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369; tillæg B sp. 673; tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 480 af 8. august 1988.

Lov nr. 614 af 21. december 1983 om en arbejdsmarkedsuddannelsesfond (Folketingstidende 1983-84, FF. sp. 1678, 1682, 2237, 3332 og 3706, tillæg A sp. 1231; tillæg B sp. 223; tillæg C sp. 177) er senest bekendtgjort ved lovbekendtgørelse nr. 80 af 16. februar 1988.

Lov nr. 291, der blev vedtaget den 21. juni 1985, inddrager den ændring, at ledige, som har udnyttet første arbejdstilbud, i tilfælde af fornyet ledighed kan vælge en uddannelse med uddannelsesydelse eller begynde som selvstændig med iværksætterydelse.

Det blev vedtaget, at forslag til revision af loven fremsættes for Folketinget i folketingsåret 1986-87, og for at indhente erfaringer om ordningerne er gennemført en spørgeskemaundersøgelse af Socialforskningsinstituttet og en undersøgelse af ordningernes administration af konsulentfirmaet T. Bak-Jensen. Videre har Arbejdsdirektoratet udarbejdet en registerundersøgelse, der omfatter en bearbejdning af statistisk materiale om de ledige.

Disse omfattende undersøgelser forelå færdige til offentliggørelse i begyndelsen af februar 1987.

Med henblik på at sikre rimelig tid til at overveje, hvorledes ordningerne med uddannelsesydelse og iværksætterydelse kan revideres til gavn for de ledige, vedtog et bredt flertal af Folketinget Lov nr. 368 af 10. juni 1987, der udskød forpligtelsen til at fremsætte lovforslag om revision af arbejdstilbudsloven til folketingssamlingen 1987-88.

Samtidig vedtoges, at ledige, som har afsluttet seneste arbejdstilbud inden den 1. juli 1986, skulle have et ekstra arbejdstilbud.

Dette ekstra arbejdstilbud bevirker, at disse ledige herved kan optjene timer til at opfylde arbejdskravet i §§ 55 og 72 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (26-ugers-reglen). De vil derfor herefter være berettiget til normale dagpenge indtil 1991 eller senere.

Ledige, som har afsluttet arbejdstilbud den 1. juli 1986 eller senere, vil tidligst miste ret til dagpenge efter 26-ugers-reglen den 1. januar 1989.

De ledige, som inden 1. januar 1989 kan komme på forlængede dagpenge, vil derfor være ledige, som under et arbejdstilbud ikke har optjent timer nok til at opfylde 26-ugers-reglen.

I december 1987 blev der mellem den daværende regering og Socialdemokratiet opnået enighed om, at reglerne om de forlængede dagpenge ophæves pr. 1. januar 1989. Indtil dette tidspunkt sikres der dispensationsmulighed fra gældende bestemmelser om arbejdstilbud, således at de ledige, der er eller inden 1. januar 1989 ville komme på forlængede dagpenge, fordi de ikke opfylder 26-ugersreglen, får et ekstra arbejdstilbud.

Lovforslagene om det ekstra arbejdstilbud og ophævelse af reglerne om forlængede dagpenge blev vedtaget af Folketinget som Lov nr. 109 og Lov nr. 110 begge af den 5. marts 1988.

I forlængelse af denne aftale er Regeringen og Socialdemokratiet blevet enige om, at der skal fremsættes lovforslag om revision af arbejdstilbudsloven m.v.

Forstærket indsats mod langvarig ledighed.

I. Allerede administrativt iværksatte forbedringer og nye forbedringer med lovrevisionen.

Mens forberedelserne til lovrevisionen er pågået, er der i efteråret 1987 og foråret 1988 administrativt iværksat en række forbedringer af ordningerne med arbejdstilbud, uddannelses- og iværksætterydelse. Disse forbedringer videreføres og følges op ved lovrevisionen.

Tidlig og motiverende information og vejledning.

Individuel samtale i arbejdsformidlingen efter 3 måneders ledighed.

I den forebyggende indsats over for lang ledighed sættes generelt på en tidligere og bedre information til de ledige, således at rådgivnings- og vejledningsindsatsen styrkes i det samlede forløb.

Som ét af arbejdsformidlingens servicetilbud tilbydes alle ledige i dag en individuel samtale efter 3 måneders fuld ledighed.

Som led i lovrevisionen vil den individuelle samtale efter 3 måneders ledighed i arbejdsformidlingen blive obligatorisk for forsikrede ledige, således at udeblivelse fra samtalen udløser en rådighedsvurdering i arbejdsløhedskassen, jf. pkt. i.

Inspirationskurser.

Ledige, der ved den individuelle samtale vurderes at have særlig risiko for at blive langvarigt ledige, tilbydes et inspirationskursus af 1-2 ugers varighed, hvor de kan få bistand til at få afklaret, hvordan de bedst forbedrer deres beskæftigelsesmuligheder.

Det er hensigten, at disse inspirationskurser skal munde ud i en afklaring hos den enkelte om, hvordan pågældende selv bedst griber sagen an, enten for at få arbejde direkte eller gennem uddannelses- og kursusaktiviteter.

I 1988 er der udviklet og iværksat inspirationskurser for ialt 2.300 personer. Kurserne fortsætter i 1989 med kurser på såvel 1 som 2 uger (gennemsnit 1,5 uger). Der vil herunder kunne tilbydes kurser tilrettelagt specielt for ledige, der ønsker at blive iværksættere. I 1989 vil der kunne tilbydes inspirationskurser til ca. 15.000 personer og fra sommeren 1990 og fremover til ca. 25.000 personer årligt.

Som noget nyt vil kontanthjælpsmodtagere også kunne deltage i inspirationskurserne.

Det kan i øvrigt anføres, at et udvalg under Socialministeriet i forlængelse af den socialpolitiske redogørelse af 19. januar 1988 overvejer mulighederne for at kunne give et tilbud om arbejde til personer, der modtager kontanthjælp efter bistandsloven.

Individuel planlægnings samtale i arbejdsformidlingen efter 9 måneders ledighed.

Ledige uden en kompetencegivende uddannelse, udover grundskolen tilbydes en individuel samtale i arbejdsformidlingen efter 9 måneders ledighed.

Formålet med samtalen er, at arbejdsformidlingen i samarbejde med den ledige kan udforme et kommende uddannelsesstilbud.

Informations- og vejledningsforsøg.

Med henblik på at sikre, at arbejdsformidlingssystemet løbende kan udvikle og forbedre informations- og vejledningstilbuddene til ledige, er der blevet afsat midler til og igangsat en række informations- og vejledningsprojekter.

Kampagne for flere arbejdstilbud fra den private sektor.

Langt de fleste arbejdstilbud - aktuelt ca. 85 pct. - gives i dag i den offentlige sektor.

Da det samtidigt er erfaringen, at private arbejdstilbud giver den bedste beskæftigelseseffekt, blev der i midten af april 1988 igangsat en målrettet kampagne, der opfordrer til at få langt flere arbejdstilbud fra den private sektor. De foreløbige erfaringer viser, at kampagnen har resulteret i en stigning i antallet af arbejdstilbudspersoner placeret i den private sektor. Udviklingen vil blive fulgt nøje med henblik på fremtidige initiativer, der kan sikre flere arbejdstilbud fra den private sektor.

Kampagne for bedre udnyttelse af mulighederne for at blive ansat som voksenlærling i arbejdstilbud.

Der skal som led i lovrevisionen i samarbejde med arbejdsmarkedets parter gøres en ekstra indsats for, at de allerede eksisterende muligheder for at blive ansat som voksenlærling i arbejdstilbud udnyttes bedre.

Arbejdsdirektoratet vil igangsætte en informationskampagne i samarbejde med faglige udvalg og erhvervsuddannelsesudvalg for at udbrede kendskabet til de eksisterende muligheder for at blive ansat i arbejdstilbud som voksenlærling med støtte (genoptræningsstøtte).

Forsøg med placering af langtidsledige i private virksomheder.

Med henblik på at indhente erfaringer om bedre muligheder for at få langtidsledige placeret i den private sektor, vil der blive etableret et forsøg vedrørende mulighederne for at virksomhederne kan få langtidsledige placeret i jobs, der bliver frigjort ved, at allerede ansatte gennemfører uddannelser af længere varighed eller bliver placeret i job til særlige afgrænsede udviklingsprojekter.

Forsøget vil blive gennemført i en AF-region i eet år og vil omfatte tre hundrede langtidsledige i den normale tilskudsperiode på 9 måneder.

Bedre adgang til syge- barselsdagpenge pr. 1. april 1988 for personer, som modtager uddannelses- eller iværksætterydelse.

Pr. 1. april 1988 kan personer, der modtager uddannelses- eller iværksætterydelse ved sygdom eller barsel, holde op med at modtage uddannelses- eller

iværksætterydelse og modtage syge- og barseldagpenge. Når de pågældende igen er raske, eller barselsperioden er ophørt, kan de igen modtage uddannelses- eller iværksætterydelse med den følge, at ydelsesperioden forlænges tilsvarende.

Omlægning af fremmødet.

Der arbejdes i øjeblikket, i samarbejde med arbejdsmarkedets parter, på at omlægge fremmødet i arbejdsformidlingen.

På det helt korte sigt koncentrerer indsatsen sig om at forenkle proceduren for fremmødet. På lidt længere sigt forventes fremmødet omlagt til et "servicefremmøde", hvor det traditionelle fremmøde i stigende grad erstattes af egentlige ydelser, aktiviteter og tilbud.

Arbejdet hermed intensiveres med henblik på, at arbejdsministeren kan gennemføre en fremmødereform inden den 1. juli 1989.

II. Lovrevisionen.

Lovforslaget bygger på en overbevisning om, at tilbud om uddannelse med uddannelsesydelse og tilbud om iværksætterydelse grundlæggende er de helt rigtige elementer i arbejdsmarkedspolitikken.

Erfaringerne viser, at beskæftigelsesmulighederne for de over 13.000 ledige, der siden ordningens start har benyttet sig af tilbuddene, er væsentligt forbedret.

Der er derfor basis for at bevare og videreudvikle tilbuddene.

Det er lovforslagets hovedsigte gennem styrkelse af uddannelsesmulighederne at forbedre de lediges forudsætninger for at opnå beskæftigelse.

Et særligt udvalg vil undersøge muligheden for etablering af særlige introduktions- og vejledningsforløb, etablering af nye uddannelsesstilbud med særligt sigte på langtidsledige, samt vurdere behovet for og omlægning af eksisterende muligheder for langtidslediges deltagelse i uddannelsesaktiviteter under arbejdstilbudsordningen, jf. bilag 1.

I de foreslåede forbedringer af uddannelsesmulighederne er der også taget hensyn til, at de ledige har meget forskellige baggrunde og forudsætninger, og at nogle ledige har brug for ekstra intensiv støtte.

Lovforslaget indeholder ret til konkrete uddannelsesstilbud, som skal afstemmes efter den lediges forudsætninger og ønsker samt arbejdsmarkedets behov.

Ledige med begrænset uddannelsesmæssig baggrund, d.v. s. ledige uden en kompetencegivende uddannelse ud over grundskolen, vil få ret til et uddannelsesstilbud af op til 2 1/2 års varighed før 1. arbejdstilbud.

Med henblik på at fremme placeringen af langtidsledige i private virksomheder, kan der planlægges sammenhængende job- og uddannelsesforløb. Arbejdsformidlingen vil således i forbindelse med planlægning af uddannelsesstilbud til ledige uden en kompetencegivende uddannelse kunne tage hensyn til et eventuelt kommende arbejdstilbud.

Ledige, der har afsluttet 1. arbejdstilbud, vil få ret til et uddannelsesstilbud af op til 2 års varighed.

Som endnu en væsentlig nydannelse vil ledige kunne få iværksætterydelse efter 5 måneders ledighed.

Den forstærkede indsats mod langvarig ledighed sigter mod at give alle ledige muligheder for selv aktivt at forbedre deres chancer for beskæftigelse.

Ledige, der ikke har kunnet tage højde for lovrevisionen, vil også få adgang til de nye tilbud.

For ledige, der kan miste dagpengerechten i 1989, etableres en særlig overgangsordning.

Andre ledige, der har afsluttet et eller flere arbejdstilbud før lovens ikrafttræden, vil få adgang til de samme tilbud, som ledige, der afslutter 1. arbejdstilbud. Det vil sige, at arbejdstilbud, som er afsluttet før lovens ikrafttræden, vil blive regnet som 1. arbejdstilbud.

I forlængelse af de foreslåede forbedringer af ordningerne lægger forslaget om ændring af arbejdsformidlings- og arbejdsløshedsforsikringsloven endvidere op til en mere aktiv indsats fra arbejdsløsheds-kasserne.

Formålet er at forbedre kassernes vejledningsindsats over for de ledige, samt at øge de lediges motivation for tidligt i ledighedsforløbet at være arbejdssøgende og deltage i aktiviteter, der forbedrer beskæftigelsesmulighederne.

De allerede iværksatte administrative initiativer og de nedenfor foreslåede ændringer skal ikke betragtes isoleret. Der er tale om en sammenhængende offensiv indsats for at nedbringe antallet af langtidsarbejdsløse, hvor de enkelte dele hænger sammen og understøtter hinanden.

Arbejdsministeren vil årligt give Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg og Folketingets Uddannelsesudvalg en redegørelse om nyordningen. Redegørelsen vil første gang blive afgivet i foråret 1990.

Lovforslagets enkelte elementer.

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

- Ret til at modtage iværksætterydelse efter 5 måneders ledighed også for ledige under 25 år.
- Ret til uddannelsesstilbud af op til 2 1/2 års varighed før 1. arbejdstilbud for ledige uden kompetencegivende uddannelse.

- c. Ret til uddannelsesstilbud af op til 2 års varighed for ledige, der har afsluttet 1. arbejdstilbud.
- d. Adgang til 2. arbejdstilbud for ledige, der har gennemført 1. arbejdstilbud og efterfølgende har deltaget i uddannelse med uddannelsesydelse.
- e. Adgang til 2. arbejdstilbud for ledige uden kompetencegivende uddannelse, som ved en konkret vurdering skønnes ikke at kunne gennemføre en uddannelse.
- f. Adgang til 2. arbejdstilbud for personer, der efter at have modtaget iværksætterydelse i mindst 12 måneder, holder op som iværksættere og er ledige.
- g. Adgang til fortsatte arbejdstilbud for ledige over 50 år.
- h. Udvidelse af uddannelsesmulighederne for ledige under 25 år, der modtager uddannelsesydelse.
- i. Ændring af arbejdskravsbestemmelserne (26-ugers-/17-ugers-reglen) (§ 55 og § 72).
- j. Revision af rådighedsbestemmelserne (§ 63 og § 65).
- k. Præcisering af arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt (§ 65).
- l. Etablering af en overgangsordning for ledige, der kan miste dagpengere retten i perioden 1. januar 1989 til 31. december 1989.
- m. Finansiering.

Ad pkt. a. Ret til at modtage iværksætterydelse efter 5 måneders ledighed.

Mange - herunder ledige - vurderer, at det er uhenigtsmæssigt, at der først kan opnås ret til iværksætterydelse, efter at der er afsluttet et arbejdstilbud, d.v.s. efter en ganske lang ledighedsperiode.

De indtil nu gjorte erfaringer viser blandt andet, at udover, at iværksætterne selv er kommet i arbejde, har de tillige skabt en række yderligere arbejdspladser.

Hvis kravet til ledighedsperiodens længde reduceres, vil det betyde, at langt flere ledige vil kunne vælge at begynde som selvstændige med de gunstige beskæftigelses-effekter, der følger heraf.

Det foreslås derfor, at iværksætterydelse - på hidtidigt niveau og med samme tidsmæssige udstrækning - skal kunne modtages efter 5 måneders ledighed. Denne nye mulighed vil blive udmøntet således, at den ledige skal have haft 5 måneders ledighed inden for de seneste 8 måneder.

Samtidig foreslås, at også ledige under 25 år skal kunne modtage iværksætterydelse.

En ledig skal således efter 5 måneders ledighed kunne vælge at blive selvstændig med iværksætterydelse og modtage denne i op til 3 år og 6 måneder.

Svarende til de gældende bestemmelser vil den ledige fortsat kunne vælge først at modtage iværksætterydelse efter afslutning af 1. arbejdstilbud.

Hvis en ledig udnytter sin ret til inden arbejdstilbud at vælge en iværksætterydelse, vil pågældende ikke miste adgangen til arbejdstilbud i tilfælde af ledighed ved ophør med den selvstændige virksomhed.

Det foreslås samtidig, jf. pkt. i, at give den ledige dagpengere - uanset arbejdsløshedsforsikringens-lovens arbejdskravsbestemmelse - indtil arbejdstilbud-det påbegyndes eller et rimeligt arbejdstilbud afslås.

Ledige, som vælger iværksætterydelse efter 1. arbejdstilbud, får også ret til 2. arbejdstilbud, hvis de ophører som selvstændige efter mindst 12 måneder, jf. pkt. f.

Ad pkt. b. Ret til et uddannelsesstilbud af op til 2 1/2 års varighed for 1. arbejdstilbud for ledige uden en kompetencegivende uddannelse.

Ledige, som ikke er fyldt 50 år, og som ikke har taget en kompetencegivende uddannelse, får ret til et uddannelsesstilbud af 1 1/2 års varighed for 1. arbejdstilbud. Hvis uddannelsens længde gør det nødvendigt, kan arbejdsformidlingen forlænge uddannelsesperioden til ialt 2 1/2 år.

Følgende gruppe anses ikke at have en kompetencegivende uddannelse:

1. Har forladt/afsluttet folkeskolen efter 7., 8., 9. eller 10. klasse/realeksamen.
2. Har ikke fuldført alment kompetencegivende uddannelsesforløb efter folkeskolen, d.v.s. studentereksamen og HF-eksamen, men ikke HF-enkeltfagskurser o.lign.
3. Har ikke fuldført et erhvervskompetencegivende uddannelsesforløb efter folkeskolen.
4. Har ikke fuldført fuldt brancheopbygget modulsystem inden for AMU-systemet, d.v. s. den 2-årige entreprenøruddannelse, den 2-årige plastindustriuddannelse o.lign.

I forbindelse med lovrevisionen vil der blive iværksat en undersøgelse, der skal belyse hvor mange ledige med en kompetencegivende uddannelse, der i en længere årrække - f.eks. 10 år - ikke har været beskæftiget inden for deres fag, samt om det på det grundlag vil være muligt at finde kriterier for, hvem der har en forældet uddannelse.

Det tilstræbes, at undersøgelsen af slutes inden 1. januar 1989. Når resultatet af undersøgelsen foreligger, vil der politisk blive taget stilling hertil.

Retten til uddannelsesstilbuddet gives efter 12 måneders ledighed. Denne nye mulighed vil blive udmøntet således, at den ledige skal have haft 12 måneders ledighed inden for de seneste 15 måneder.

F. t. 1. vedr. arbejdstilbud til ledige m.m.

Uddannelserne vil typisk være arbejdsmarkedsrettede uddannelser, og for at sikre en tilstrækkelig udbygning af uddannelseskapa- citeten er det forudsat, at de tilbud, som arbejdsformidlingen skal give i de fleste tilfælde vil omfatte uddannelser af 3 - 6 måneders varighed. Disse uddannelser udbydes såvel i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet som i det ordinære uddannelsessystem, herunder særligt under Direktoratet for Erhvervsuddannelserne.

Arbejdsformidlingen varetager administrationen af ordningen med uddannelsestilbud. Uddannelsestilbuddene, der tilrettelægges af uddannelsesinstitutionerne, fastlægges med hensyn til art og længde ud fra de lediges forudsætninger og ønsker samt ud fra arbejdsmarkedets behov.

Ordningen forudsættes administreret således, at de berettigede ledige af deres arbejdsløhedskasse indberettes/henvises til en individuel planlægningssamtale i arbejdsformidlingen efter 9 måneders sammenlagt ledighed (inden for de seneste 12 måneder).

Formålet med denne samtale er, at arbejdsformidlingen i samarbejde med den ledige kan forberede et kommende uddannelsestilbud.

Tilbuddet kan tidligst gives (påbegyndes) efter 12 måneders sammenlagt ledighed inden for de seneste 15 måneder og skal normalt være afgivet (påbegyndt) efter 18 måneders ledighed inden for de seneste 24 måneder, dog med mulighed for udskydelse til 21 måneders ledighed inden for de seneste 27 måneder, hvis uddannelsens normale start tilsliger det.

Med henblik på at sikre en hensigtsmæssig administration af ordningen, herunder at give arbejdsformidlingen tid til at finde relevante uddannelsestilbud, vil der blive fastsat regler for, hvornår den ledige senest kan meddele arbejdsformidlingen, at pågældende ønsker at benytte sin ret til et uddannelsestilbud.

Arbejdsministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om retten til uddannelsestilbud før 1. arbejdstilbud. Herunder kan arbejdsministeren bestemme, at administrationen af de fastsatte regler skal varetages i samarbejde mellem arbejdsformidlingen og arbejdsmarkedsnævnet.

Der kan være problemer med løbende at sikre den nødvendige balance mellem udbud af uddannelsespladser og tilgang af ledige, som arbejdsformidlingen skal give et konkret uddannelsestilbud.

Derfor indføres en regel om, at hvis der f. eks. i en periode ikke er tilstrækkelig uddannelseskapa- citet forlænges den lediges dagpengeperiode, indtil arbejdsformidlingen kan give et uddannelsestilbud.

Problemerne med at opnå den nødvendige balance i opbygningsperioden, kan give anledning til kødannelser, som nødvendiggør en rimelig prioritering af, 107 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag)

hvem der skal have mulighed for et uddannelsestilbud.

Det er derfor besluttet, at uddannelsestilbud i første række skal gives til ledige, som har afsluttet 1. arbejdstilbud.

For de nyledige, d.v.s. ledige, der opnår ret til uddannelsestilbud efter 12 måneders ledighed, klares problemet i 1989 og 1990 ved i givet fald at vente med at give 1. arbejdstilbud fra efter 21 måneders ledighed i gennemsnit til efter 28 måneders ledighed i gennemsnit. Hvis en sådan udsættelse ikke er tilstrækkelig vil disse få et 1. arbejdstilbud.

Fra 1. januar 1991 vil dagpenge retten for disse grupper blive forlænget indtil arbejdsformidlingen giver dem et arbejdstilbud.

Ad pkt. c. Ret til uddannelsestilbud af op til 2 års varighed for ledige, der har afsluttet 1. arbejdstilbud.

Efter gældende regler giver gennemførelse af 1. arbejdstilbud ret til uddannelsesydelse i op til 1 år og 6 måneder med mulighed for forlængelse til ialt 2 år.

Disse regler videreføres. Herudover sker der den forbedring, at ledige, der har afsluttet 1. arbejdstilbud, får ret til et uddannelsestilbud efter samme principper som uddannelsestilbud, der gives før 1. arbejdstilbud til ledige uden en kompetencegivende uddannelse.

Uddannelsestilbuddet efter 1. arbejdstilbud vil blive givet efter 6 måneders ledighed, hvilket vil blive udmøntet således, at den ledige skal have haft 6 måneders ledighed inden for de seneste 9 måneder.

I det omfang, der ikke er tilstrækkelig uddannelseskapa- citet forlænges dagpengeperioden indtil uddannelsestilbuddet gives (påbegyndes).

Ledige, som har benyttet retten til uddannelsestilbud før 1. arbejdstilbud, har også ret til uddannelsestilbud efter 1. arbejdstilbud.

Der vil blive fastsat regler om, at ledige, der opnår ret til et uddannelsestilbud efter 1. arbejdstilbud inden en vis frist, skal meddele arbejdsformidlingen om de ønsker at benytte denne ret.

Ad pkt. d. Adgang til et 2. arbejdstilbud for ledige, der har gennemført 1. arbejdstilbud og deltaget i en uddannelse med uddannelsesydelse, og som fortsat er ledige.

For at motivere de ledige til at uddanne sig og dermed øge chancen for beskæftigelse gøres retten til et 2. arbejdstilbud betinget af, at den ledige har benyttet sig af muligheden for at uddanne sig med uddannelsesydelse.

Kravet er generelt, at den ledige skal have deltaget i en uddannelse med uddannelsesydelse i mindst 6 måneder, men gennemfører den ledige - med uddan-

nelsesydelse - et af arbejdsformidlingen afgivet uddannelsesstilbud, opnås også ret til 2. arbejdstilbud.

Ad pkt. e. Adgang til 2. arbejdstilbud for ledige uden en kompetencegivende uddannelse, som ved en konkret vurdering skønnes ikke at kunne gennemføre en uddannelse.

Medlemmet skal ved en konkret vurdering kunne sandsynliggøre, at det vil være umuligt/formålsløst at deltage i de tilbudte foranstaltninger på grund af manglende forudsætninger både i forhold til uddannelsesbaggrund, uddannelsesstartspunkt og arbejds erfaring.

Udgangspunktet ved den konkrete vurdering er, at der tages hensyn til:

1. Medlemmets hidtidige tilknytning til arbejdsmarkedet.
2. Medlemmets fremtidige muligheder for beskæftigelse.
3. Medlemmets egne bestræbelser på at komme i beskæftigelse.

Den konkrete vurdering foretages af arbejdsformidlingen efter indstilling fra arbejdsløsheds-kassen baseret på retningslinier, der udarbejdes af arbejdsministeren.

Arbejdsformidlingens afgørelse kan ankes til arbejdsmarkedsnævnet - i lighed med afgørelser af, om et arbejdstilbud er rimeligt. Arbejdsmarkedsnævnet har den endelige administrative afgørelse.

Ad pkt. f. Ret til 2. arbejdstilbud for personer, der har haft et arbejdstilbud og som efter at have modtaget iværksætterydelse i mindst 12 måneder holder op som selvstændige og er ledige.

Ledige, som benytter sig af retten til at modtage iværksætterydelse inden 1. arbejdstilbud, har, jf. pkt. a, ret til arbejdstilbud, hvis de holder op som selvstændige, og de fortsat er ledige.

De ledige, som vælger at modtage iværksætterydelse efter 1. arbejdstilbud, foreslås ligeledes at få ret til arbejdstilbud, hvis de holder op som selvstændige og ikke kan få arbejde.

Da der - i lighed med adgangen til et andet 2. arbejdstilbud, som følger af gennemført uddannelse med uddannelsesyndelse, jf. pkt. d - må lægges vægt på, at den ledige reelt har søgt at leve op til ordningens hensigt, foreslås, at retten til et 2. arbejdstilbud forudsætter, at den ledige har modtaget iværksætterydelse i mindst 12 måneder.

Ad pkt. g. Nedsættelse af aldersgrænsen for mulighed for mere end et arbejdstilbud til 50 år.

Efter de gældende regler har ledige, der ved ophø-

ret af et arbejdstilbud er fyldt 55 år, og som ikke opnår beskæftigelse, ret til et nyt arbejdstilbud.

Aldersgrænsen for denne ordning foreslås ændret fra 55 til 50 år. Hermed tages der hensyn til, at personer i disse aldersgrupper kan have særligt vanskeligt ved at udnytte mulighederne i tilbuddene om uddannelse eller iværksætterydelse. De vil fortsat også kunne vælge en uddannelses- eller en iværksætterydelse.

Ad pkt. h. Udvidelse af uddannelsesmulighederne for ledige under 25 år, der modtager uddannelsesyndelse.

Efter de gældende regler kan ledige under 25 år modtage uddannelsesyndelse svarende til halvdelen af højeste dagpengesats til uddannelser, som er optaget på den uddannelsesliste, Undervisningsministeriet udsender to gange årligt. Uddannelserne skal normalt være af mindst 12 måneders varighed.

Med henblik på at tilskynde flere ledige til at benytte ordningen med uddannelsesyndelse til unge under 25 år og at forenkle administrationen af ordningen foreslås de særlige krav til uddannelserne ophævet.

Svarende til reglerne for uddannelsesyndelse til ledige over 25 år opretholdes en hjemmel til, at der kan gribes regulerende ind, hvis der mod forventning skulle opstå uhensigtsmæssigheder.

Ad pkt. i. Ændring af arbejdskravsbestemmelserne (26 ugers-/17 ugers-reglen) (arbejdsløshedsforsikringslovens §§ 55 og 72).

I § 2, nr. 1 og nr. 7, foreslås en modifikation af lovens arbejdskravsbestemmelser for medlemmer, der efter bestemmelserne i forslaget § 1 venter på at påbegynde et uddannelsesstilbud, samt for medlemmer, der venter på at påbegynde et arbejdstilbud, efter at de har deltaget i et uddannelsesstilbud, eller har fået iværksætterydelse før arbejdstilbudet, eller som venter på et 2. arbejdstilbud.

Baggrunden for forslaget om modifikation er, at der for disse medlemmer i venteperioderne kan opstå situationer, hvor de pågældende ikke er dagpengeberettiget fordi 26-ugersreglen (for deltidsforsikrede 17-ugers reglen) ikke længere er opfyldt.

Det foreslås derfor at gøre de pågældendes dagpengeret uafhængig af arbejdskravsbestemmelserne i lovens § 55, stk. 1, eller § 72, stk. 1, indtil uddannelsesstilbudet respektivt arbejdstilbudet er påbegyndt eller medlemmerne har afslået de pågældende tilbud.

Ad pkt. j. Revision af rådighedsbestemmelserne (arbejdsløshedsforsikringslovens § 63 og § 65).

Allerede inden påbegyndelsen af revisionen af arbejdstilbudsloven har der i Arbejdsministeriet, som led i regelforenklingsarbejdet, været iværksat over-

vejelser om en gennemgribende revision af Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 182 af 29. april 1982 om ledige arbejdsløsheds-kasemedlemmers forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet som betingelse for udbetaling af dagpenge, jf. § 62.

I forbindelse med forhandlingerne imellem Regeringen og Socialdemokratiet om forslagene om tilbud til de langtidsledige er der opnået enighed om en række principper i den kommende reviderede rådighedsbekendtgørelse.

Rådighedsbekendtgørelsen vil senere på sædvanlig vis blive forhandlet med arbejdsmarkedets parter i Landsarbejdsnævnet.

De gældende rådighedsregler skal gøres mere præcise. Reglerne overlader et stort skøn til kasserne, hvilket giver mulighed for, at kasserne administrerer reglerne forskelligt i forhold til de enkelte medlemmer. Endvidere bevirker reglernes udformning, at medlemmerne har svært ved at gennemskue deres retsstilling.

Formålet med revisionen af bekendtgørelsen er at give arbejdsløsheds-kasserne et redskab til løbende at holde sig orienteret om den lediges aktiviteter for derved bedre at kunne målrette informations- og vejledningsindsatsen mod den lediges individuelle behov. Hensigten er endvidere dels at gøre reglerne mere præcise og overskuelige, så medlemmet har mulighed for at gøre sig bekendt med sine pligter og rettigheder under ledighedsforløbet, og dels at indskærpe rådighedsforpligtelsen over for medlemmerne og forbedre kassens mulighed for at vurdere om rådighedsforpligtelsen er opfyldt.

Et ledigt medlem skal efter de gældende regler stå til rådighed for passende arbejde. Ved bedømmelse af, om et arbejde er passende, lægges der vægt på medlemmets hidtidige beskæftigelse, uddannelse og kvalifikationer. Afgørende er også, om løn- og arbejdsvilkårene er i overensstemmelse med gældende overenskomster for dette eller tilsvarende arbejde. Der vil normalt også blive lagt vægt på, om der er tale om arbejde inden for medlemmets faglige område.

Der er behov for en nyvurdering af den generelle rådighedsforpligtelse, således at medlemmerne efter en længere ledighedsperiode får pligt til at stå til rådighed for et bredere fagligt og geografisk område end dækket af begrebet passende arbejde. Dette skal ikke mindst ses på baggrund af behovet for øget fleksibilitet og mobilitet på arbejdsmarkedet.

I § 2, nr. 3, foreslås derfor, at et medlem får pligt til at overtage et rimeligt arbejde fra det tidspunkt, hvor medlemmet indberettes til et arbejdstilbud, altså efter ca. 18 måneders ledighed.

Ved bedømmelsen af, om et arbejde er rimeligt, skal der tages hensyn til den pågældendes arbejds- og

uddannelsesmæssige forudsætninger, til afstand fra bopæl og til andre personlige forhold. Løn- og arbejdsvilkår skal som ved passende arbejde være i overensstemmelse med gældende overenskomster.

Sondringen mellem rimeligt og passende arbejde betyder kort beskrevet, at den ledige selv skal være aktivt arbejdssøgende inden for et bredere område af arbejdsmarkedet. Endvidere får arbejdsformidlingen, når der formidles efter rimelighedskriteriet, større spillerum med hensyn til at formidle arbejde.

Begrebet rimeligt arbejde findes i dag i arbejdstilbudsloven, hvorefter langtidsledige skal være villige til at modtage et arbejdstilbud, der i forhold til den enkelte langtidsledige er rimeligt.

Forslaget om at udvide rådighedsforpligtelsen til rimeligt arbejde fra tidspunktet for indberetningen til et arbejdstilbud skaber derfor en mere logisk sammenhæng mellem reglerne i arbejdsløshedsforsikringsloven og arbejdstilbudsloven.

Med henblik på at præcisere rådighedsforpligtelsen skal det ved revision af rådighedsbekendtgørelsen klargøres i hvilke situationer, der som udgangspunkt skal statueres manglende rådighed.

Efter de gældende regler får afslag på arbejdstilbud ikke umiddelbare konsekvenser for dagpengereetten, men afslaget medfører, at arbejdsløsheds-kassen skal foretage en samlet vurdering af medlemmets rådighed. Efter praksis statueres dog som hovedregel manglende rådighed ved afslag på arbejdstilbud. Denne praksis tænkes stadfæstet i den nye rådighedsbekendtgørelse.

Efter de gældende regler om arbejdsophør medfører et ufyldestgørende begrundet arbejdsophør, at medlemmet mister dagpengereetten i 5 uger. Ved gentagelse inden for en 12 måneders periode udelukkes medlemmet fra dagpenge indtil medlemmet har haft 5 ugers arbejde. Der er altså tale om samme virkning for medlemmet, som når der statueres manglende rådighed.

Det er hensigten at stadfæste i rådighedsbekendtgørelsen, at flere afbrydelser af arbejdsforhold uden fyldestgørende grund skal medføre manglende rådighed, hvilket i realiteten ikke indebærer nogen ændring for medlemmerne, som allerede efter gældende regler udelukkes fra dagpengereetten.

Efter de gældende regler vil afslag på anvist arbejde medføre, at medlemmet mister dagpenge i 2 uger. Ved gentagelse inden for en 12 måneders periode udelukkes medlemmet fra dagpenge, indtil medlemmet har haft 5 ugers arbejde.

Disse regler tænkes videreført, dog således at der efter rådighedsbekendtgørelsen statueres manglende rådighed ved to afslag på anvist arbejde inden for 12 måneder.

Det er naturligvis en forudsætning, at medlemmet ikke har haft en rimelig grund til at afslå det anviste arbejde. Vurderingen af, om medlemmet har haft en rimelig grund til afslaget, foretages af arbejdsløshedskassen.

Efter de gældende regler får det ikke umiddelbare konsekvenser for dagpengereetten, hvis medlemmet afslår arbejde, der er tilbudt som følge af en henvisning til samtale, eller undlader at komme til samtalen.

Hvis der har været tale om flere forgæves henvisninger, skal kassen undersøge og vurdere medlemmets rådighed. I tilfælde, hvor der er begrundet tvivl om medlemmets rådighed, kan arbejdsløshedskassen kræve arbejde af passende varighed, normalt 5 uger, som bevis for medlemmets rådighed.

Kassen har efter de gældende regler mulighed for at foretage en rådighedsvurdering, hvis der i øvrigt opstår tvivl om medlemmets rådighed. Det kunne være tilfældet, hvis medlemmet som følge af en henvisning får tilbudt arbejde på en virksomhed, der er kendt for gode arbejdsforhold.

Det er hensigten, at der ved revisionen af rådighedskendtgørelsen skal fastsættes regler om betydningen af afslag på henvisninger.

Kassen skal herefter løbende registrere, når et medlem afslår arbejde som tilbydes som følge af en henvisning eller udebliver fra samtale med en arbejdsgiver. Hvis medlemmet uden fyldestgørende grund 2 gange inden for 6 måneder afslår en henvisning, mister medlemmet dagpengereetten i 2 uger. Ved 3 afslag inden for 6 måneder uden fyldestgørende grund skal der statueres manglende rådighed.

Det følger heraf, at medlemmet har pligt til at møde til samtale eller give arbejdsformidlingen besked, hvis det ikke er muligt at møde på det angivne tidspunkt.

Det må i denne forbindelse sikres, at arbejdsgiveren giver arbejdsformidlingen de nødvendige tilbagemeldinger, og at arbejdsformidlingen altid videregiver disse oplysninger til arbejdsløshedskassen til brug for arbejdsløshedskassens løbende registrering.

Som nævnt i bemærkningerne under afsnit I. indkaldes medlemmet til samtale i arbejdsformidlingen efter 3 måneders sammenhængende ledighed.

Hvis medlemmet ikke tager imod tilbudet, skal arbejdsformidlingen give arbejdsløshedskassen besked herom. Arbejdsløshedskassen skal herefter indkalde medlemmet til samtale med 14 dages varsel og foretager på grundlag af samtalen med medlemmet en rådighedsvurdering.

Hvis medlemmet ikke møder frem til samtalen i kassen, skal kassen statuere manglende rådighed, med mindre medlemmet har en fyldestgørende grund til udeblivelse.

I tilfælde, hvor der statueres manglende rådighed, må medlemmet - som i dag - skaffe sig beskæftigelse af et nærmere fastsat omfang for at genindtræde i dagpengereetten.

Det gældende beskæftigelseskrav på 5 uger tænkes ændret til mere end 300 timer (150 timer for deltidsforsikrede) inden for 10 uger.

Hermed tilgodeses de grupper, der ikke har mulighed for at opnå en sammenhængende arbejdsperiode. Samtidig skabes bedre overensstemmelse med arbejdskravet i forbindelse med optagelse.

I forbindelse med rådighedskendtgørelsens forhandling i Landsarbejdsnævnet må det afklares, om det i konkrete situationer vil være rimeligt at forlange et ubetinget arbejdskrav på 300 timer.

Der er herudover foretaget nogle tekniske ændringer af § 63, jf. bemærkningerne til forslaget enkelte bestemmelser.

Der foreslås endvidere i § 2, nr. 4, en ændring af § 65 i loven.

De gældende regler tager ikke i tilstrækkelig grad højde for, at forudsætningerne for at vurdere, om medlemmet opfylder rådighedsforpligtelsen, er ændret igennem de seneste år.

I takt med de ændrede beskæftigelsesmuligheder giver tilmelding til arbejdsformidlingen ikke i sig selv bevis for medlemmets rådighed. Den eneste mulighed for at vurdere medlemmernes rådighed ligger i dag reelt i kasseregiet.

Den foreslåede ændring skal derfor blandt andet give mulighed for at præcisere og udvide kassernes forpligtelse til at påse, at medlemmet er til rådighed for arbejdsmarkedet.

Det er hensigten, at der ved revisionen af rådighedskendtgørelsen skal fastsættes regler, der pålægger kasserne at foretage en mere systematisk vurdering af medlemmernes rådighed.

Arbejdsløshedskasserne skal herefter have pligt til efter nærmere fastlagte tidsterminer at foretage en konkret vurdering af det enkelte medlems rådighed. Der vil her blive lagt vægt på, om medlemmet er aktivt arbejdssøgende og i øvrigt selv gør en indsats for at komme ud af ledigheden, blandt andet ved at udnytte de forskellige tilbud - eksempelvis jobsøgningskurser - som systemet giver de ledige. Den første rådighedsvurdering skal finde sted efter ca. 1/2 års ledighed. Formålet hermed er blandt andet at give den ledige et klart signal om, at erklæringen om at stå til rådighed er mere end en formalitet og dermed øge den lediges motivation for at tage imod systemets tilbud med henblik på at komme i beskæftigelse.

Bekendtgørelsen vil i øvrigt komme til at indeholde mere præcise og udtømmende angivelser af, hvornår arbejdsløshedskassen i øvrigt skal foretage al-

mindelige rådighedsvurderinger som supplement til de systematiske rådighedsvurderinger. En række konkrete situationer skal medføre, at arbejdsløsheds-kasserne foretager en rådighedsvurdering. Det kan f. eks. være ved afslag på kursustilbud eller lignende eller ved længere tids sygdom, således at disse momenter indgår i en helhedsvurdering af den lediges rådighed. Endvidere skal arbejdsløsheds-kassen foretage en rådighedsvurdering i de situationer, hvor medlemmet efter 1. arbejdstilbud afbryder en uddannelse med uddannelsesydelse i løbet af den første måned.

Hvis ordningen skal fungere, er det en forudsætning, at medlemmerne ved førstegangsledighed får en grundig vejledning og information fra kassen om rådighedsreglerne og konsekvenser af den lediges adfærd i konkrete situationer - særlig i relation til de systematiske rådighedsvurderinger og de forhold, der bevirker, at medlemmet ikke opfylder sin rådighedsforpligtelse.

Det foreslås derfor, at der i § 65 sker en tydeliggørelse af kassens almindelige pligt til at vejlede medlemmerne om de gældende regler og herunder særligt om rådighedsforpligtelsen.

Ad pkt. k. Præcisering af arbejdsløsheds-kassernes vejledningspligt (arbejdsløshedsforsikringslovens § 65).

Med henblik på at forstærke indsatsen i relation til vejledning af de ledige om beskæftigelses- og uddannelsesmulighederne er det nødvendigt, at arbejdsløsheds-kasserne inddrages mere aktivt. Der er derfor behov for at tydeliggøre de gældende regler herom i lovens § 65.

§ 65 har ikke hidtil fungeret efter hensigten, der er at inddrage arbejdsløsheds-kasserne aktivt i arbejdet med at søge arbejdsevnen opretholdt hos ledige medlemmer.

Det er hensigten med forslaget, at arbejdsløsheds-kasserne som et minimum skal tage direkte kontakt til det enkelte medlem hver 6. måned, regnet fra ledighedens start, for derved løbende at sikre, at medlemmet udnytter de foreliggende muligheder af beskæftigelsesmæssig og uddannelsesmæssig art. Det forudsættes, at dette sker ved personlig samtale med medlemmet. Strukturen i visse arbejdsløsheds-kasser vil dog på nuværende tidspunkt kunne vanskeliggøre en sådan personlig samtale.

I det omfang det kan påregnes at forbedre medlemmernes beskæftigelsesmuligheder, kan arbejdsløsheds-kasserne udvide § 65-samtalen med en vejledning i jobsøgningsfærdigheder. Hvis arbejdsløsheds-kassen finder, at der er behov herfor, kan den lade et jobsøgningskursus indgå som et for medlemmerne obligatorisk led i § 65-samtalen.

Den systematiske rådighedsvurdering og vejledningssamtalen vil således skulle foregå samtidig, hvorved arbejdsløsheds-kassen kan anvende de i forbindelse med rådighedsvurderingen indhentede oplysninger om hidtidige jobsøgningsaktiviteter til en helhedsorienteret vejledning af den ledige.

Arbejdsløsheds-kassens vejledning skal omfatte de muligheder, der ligger inden for arbejdsløsheds-kassens eget faglige område. Det er altså ikke tanken, at kassen skal vejlede om muligheder inden for andre arbejdsløsheds-kassers faglige område.

I forbindelse med udmøntningen af § 65 i en bekendtgørelse, vil der blive fastsat nærmere regler om samarbejdet mellem arbejdsløsheds-kasserne og arbejdsformidlingen.

Vejledningsindsatsen kan eventuelt ske tidligere i ledighedsforløbet end efter 6 måneder.

Erfaringerne fra "Horsens-projektet", hvor § 65-samtalen i en ny form gennem et samarbejde mellem Specialarbejdernes Arbejdsløsheds-kasse, arbejdsformidling, SID og socialforvaltning allerede gennemførtes efter 2 måneders ledighed, vil indgå i overvejelserne om den nærmere tilrettelæggelse af § 65-samtalerne. Det er bl. a. hensigten, at indsatsen - hvor dette er muligt - skal ske i et lokalt samarbejde mellem arbejdsløsheds-kasse og arbejdsformidling.

På baggrund af de erfaringer på det metodemæssige område, som for tiden indhøstes via forsøgsvirksomhed, blandt andet ovennævnte "Horsens-projekt", vil der administrativt blive fastsat nærmere retningslinier for § 65-samtalerne.

Ad pkt 1 Overgangsordning for ledige, der kan miste dagpengeretten i perioden 1. januar - 31. december 1989.

Langtidsledige, som ikke har kunnet tage højde for lovrevisionen, skal gennem overgangsordningen få en lignende adgang som andre til tilbud, som kan sikre den fortsatte tilknytning til arbejdsmarkedet.

Overgangsordningen går ud på, at ledige, der har afsluttet seneste arbejdstilbud inden den 1. juli 1987, og som kan miste dagpengeretten i perioden fra den 1. januar 1989 til den 31. december 1989, får mulighed for at vælge imellem et arbejdstilbud eller en uddannelsesydelse i op til 1 år til en godkendt uddannelse på mindst 26 uger eller et uddannelsesstilbud i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet (AMU-kursus af 3-6 måneders varighed).

De ledige, som efter overgangsordningen modtager uddannelsesydelse, får særlig adgang til dagpenge. Det følger af overgangsordningen, at de får adgang til ekstraordinært arbejdstilbud, hvis de deltager i en godkendt uddannelse med uddannelsesydel-

se i mindst 6 måneder eller gennemfører et uddannelsesstilbud.

Valg mellem arbejdstilbud eller uddannelsesydelse eller uddannelsesstilbud.

Med henblik på at give en ekstraordinær mulighed for at bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, vil overgangspersonerne få mulighed for at vælge imellem at modtage et arbejdstilbud, en uddannelsesydelse eller et uddannelsesstilbud.

Valg imellem arbejdstilbud, en uddannelsesydelse eller et uddannelsesstilbud skal ske senest 3 måneder, før den ledige kan miste dagpengereetten. Denne frist er fastsat således, at arbejdsformidlingen i givet fald kan nå at give et arbejdstilbud, inden retten til dagpenge mistes.

Valg af arbejdstilbud.

Vælges et arbejdstilbud, og dette gennemføres, vil pågældende i tilfælde af ny ledighed efter de sædvanlige regler få en ny dagpengeperiode. Arbejdstilbudet betragtes som et 2. arbejdstilbud og der vil derfor ikke være ret til uddannelses- eller iværksætterydelse efter dette tilbud.

Valg af uddannelsesydelse eller uddannelsesstilbud.

Hvis den ledige ikke umiddelbart vælger et arbejdstilbud, har vedkommende ret til uddannelsesydelse, forudsat at pågældende er optaget på en godkendt uddannelse af mindst 26 ugers varighed. Der er endvidere mulighed for, at den ledige over for arbejdsformidlingen kan anmode om at få et uddannelsesstilbud af 3-6 måneders varighed (AMU-kurser). Til dette formål vil der blive stillet uddannelsespladser til rådighed for 2000 personer. Disse uddannelsespladser vil blive oprettet hurtigst muligt. Hvis en overgangsperson ønsker AMU-kursus, og kvoten er opbrugt, har pågældende ret til et arbejdstilbud.

Inden for de praktiske og administrative rammer søges der tilvejebragt mulighed for, at en del af de 2000 personer kan få et uddannelsesstilbud inden for det øvrige undervisningssystem.

Betingelsen om, at der kun kan bevilges uddannelsesydelse, hvis den ledige er optaget på en godkendt uddannelse af mindst 26 ugers varighed, er en fravigelse af de almindelige principper for uddannelsesydelse. Denne fravigelse hænger sammen med lovrevisiónens almindelige princip om, at gennemførte uddannelser af denne varighed vil give ret til et 2. arbejdstilbud.

Arbejdsministeren kan fastsætte regler om, at der i særlige tilfælde bevilges uddannelsesydelse til uddannelse af mindre end 26 ugers varighed.

Ret til dagpenge indtil uddannelsen starter.

Mens den ledige venter på, at uddannelsen/kurset starter, bevarer den ledige sin ret til dagpenge uanset 26-ugers-reglen. Det gælder både for uddannelsesstilbuddene i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet og andre godkendte uddannelser.

Når uddannelsen begyndes, vil der blive udbetalt uddannelsesydelse. Ledige, som vælger en ordinær uddannelse med uddannelsesydelse, vil længst kunne bevare uddannelsesydelse til den 31. december 1989.

De ledige, som vælger et uddannelsesstilbud (et AMU-kursus), vil kunne få uddannelsesydelse, uanset om kurset gennemføres efter den 31. december 1989.

Ekstraordinær dagpengeret.

Ledige, som er omfattet af overgangsordningen, har ret til 2. arbejdstilbud, hvis de deltager i uddannelse med uddannelsesydelse i mindst 6 måneder eller gennemfører et uddannelsesstilbud. De får endvidere ret til dagpenge fra uddannelsens/kursets afslutning og indtil arbejdstilbud påbegyndes eller afslås. Denne særlige dagpengeret gælder også, hvis der er tale om, at den ledige efter 31. december 1989 færdiggør en uddannelse for egen regning.

Ved ledighed efter uddannelsens/kursets afslutning vil arbejdsformidlingen så hurtigt som muligt og senest 3 måneder efter give den ledige et arbejdstilbud.

Administration af overgangsordningen.

Det skønnes, at ca. 10.000 langtidsledige i løbet af 1989 efter overgangsordningen vil få tilbud om valg imellem endnu et arbejdstilbud, uddannelsesydelse til en godkendt uddannelse af mindst 26 ugers varighed eller et uddannelsesstilbud (AMU-kursus). Det skønnes, at ca. 1/5 af disse vil vælge uddannelsesmuligheden.

Ordningen forudsættes administreret således, at de berettigede ledige 4 måneder før forventet dagpengefald får en orientering om deres valgmuligheder. De har herefter 1 måned til at træffe et endeligt valg mellem et arbejdstilbud eller en uddannelsesydelse, som kan være et uddannelsesstilbud eller en anden godkendt uddannelse af mindst 26 ugers varighed, som den ledige har fået tilsagn om optagelse på.

Det er arbejdsformidlingens opgave at sikre, at de ledige får tilstrækkelig information om muligheden for et uddannelsesstilbud, således at uddannelsespladserne til de 2000 overgangspersoner udnyttes i videst muligt omfang.

Optagelsesprocedurerne til ordinære uddannelser kræver ofte længere tid. Det vil derfor være nødvendigt, at ledige, som ønsker en bestemt uddannelse, tidligt tager initiativ til at søge optagelse på den øn-

skede uddannelse, således at dette spørgsmål er afklaret, når de skal vælge mellem uddannelsesydelse og arbejdstilbud.

Ad pkt. m. Finansiering.

For at finansiere revisionen af arbejdstilbudsloven er det aftalt, dels at indføre en bestemmelse om at arbejdsgiverne ved afskedigelse, hjemsendelse m.v. betaler et arbejdsløshedskassemedlem en dagpengegodtgørelse svarende til dagpenge for højst en ledighedsdag, og dels at lønmodtagerne skal betale et øget bidrag til AUD-fonden.

1. Arbejdsgiverbetaling af dagpengegodtgørelse.

Det foreslås, at arbejdsgiverne bidrager til finansieringen af den forstærkede indsats mod langvarig ledighed gennem betaling af en dagpengegodtgørelse svarende til dagpenge for højst en ledighedsdag.

Forslaget sigter samtidig på at nedbringe den andel af ledighedens omfang, der skyldes midlertidige hjemsendelser. Med forslaget gennemførelse vil virksomheder, der foretager hjemsendelser, få et økonomisk incitament til at forbedre produktionsplanlægningen.

Efter forslaget får arbejdsgivere pligt til at betale en dagpengegodtgørelse til arbejdsløshedskassemedlemmerne i forbindelse med afskedigelser og hjemsendelser m.v.

Betalingsforpligtelsen skal kun indtræde, hvis medlemmet har haft en fastere tilknytning til arbejdsgiveren. Det er derfor en betingelse, at medlemmet har været beskæftiget hos arbejdsgiveren svarende til mindst 1 uge med fuld overenskomstmæssig arbejdstid inden for de sidste 4 uger.

Visse virksomheder, navnlig indenfor fiskeindustrien og små håndværksvirksomheder, har kun begrænsede muligheder for at undgå hjemsendelsesledighed og kan derfor på kort sigt have svært ved at leve op til den adfærdsregulering, som er tilsluttet med forslaget.

For ikke at belaste sådanne virksomheder urimeligt hårdt foreslås det indført som en overgangsordning, at arbejdsgivernes betalingsforpligtelse over for samme arbejdsløshedskassemedlem højst kan indtræde 6 gange i 1989 og 10 gange i 1990.

Det er tilstræbt, at ordningen bliver så enkel som mulig at administrere både for arbejdsgivere, arbejdsløshedskasser og medlemmer fremfor at opnå millimeterretfærdige løsninger i hvert enkelt tilfælde. Der stilles derfor alene krav om medlemskab af en arbejdsløshedskasse og ikke krav om, at medlemmet er dagpengeberettiget.

Et af hovedprincipperne i arbejdsløshedsforsikringslovgivningen har altid været at holde forsik-

ringssystemet neutralt ved strejker og lock-out. For at videreføre dette princip, bortfalder betalingsforpligtelsen, såfremt arbejdsophøret skyldes konflikt af denne art på virksomheden. Dette gælder både ved ikke-overenskomststridige og overenskomststridige konflikter.

I følge forslaget bemyndiges arbejdsministeren til at lade betalingsforpligtelsen bortfalde i helt særlige tilfælde. Der tænkes her på situationer, hvor store dele af arbejdsmarkedet, f. eks. i forbindelse med fornyelse af overenskomster, er lammet. Arbejdsministeren vil i en bekendtgørelse kunne suspendere betalingsforpligtelsen, indtil arbejdsmarkedet igen fungerer på normal vis.

2. Forøgelse af lønmodtagernes bidrag til AUD-fonden.

Det foreslås, at lønmodtagerne skal betale et øget bidrag til AUD-fonden.

Bidragforhøjelsen skal indbringe i alt 900 mill. kr. pr. år. Beløbet skal pristalsreguleres i aftaleperioden, som strækker sig over 4 år fra 1. januar 1989.

Da bidragforhøjelsen alene vedrører lønmodtagerne, er forslaget teknisk udformet således, at der fremover vil være to lønmodtagerbidrag, hvor det ene er en fastsættelse af det gældende bidrag, og det andet er bidragsforhøjelsen. Denne sondring er nødvendig for at bevare princippet om, at arbejdsgiverne (via staten) betaler halvdelen af udgifterne til de ordinære arbejdsmarkedsuddannelser. Der vil dog på opkrævninger, lønsedler m.v. alene være anført ét beløb, nemlig det samlede AUD-bidrag, og forslaget vil derfor ikke medføre nogen øget administration for arbejdsgiverne.

Bidragsforhøjelsen foreslås fastsat som en sats i kr. og øre i loven. Denne sats vil være gældende i hele aftaleperioden, dog pristalsreguleret.

Satsen er udregnet på grundlag af et skøn for beskæftigelsen i 1989, og eventuelle beskæftigelsesudsving vil ikke påvirke satsen. Ved fastlæggelsen af satsen er lagt et skøn på 1.985.000 fuldtidsbeskæftigede i 1989 til grund. Den fastsatte sats giver af tekniske årsager (det samlede beløb skal være operativt for arbejdsgiverne) et mindre overskud på ca. 6,1 mill. kr. under forudsætning af de givne beskæftigelsesforudsætninger. Hvis beskæftigelsen skulle blive mindre end forudsat, vil overskuddet svinde evt. blive til et underskud. Såfremt beskæftigelsen f.eks. bliver 1.965.000 i 1989 vil der blive et underskud på ca. 3 mill. kr., idet satsen i så fald er for lav. Således skulle satsen i dette tilfælde sættes til ca. 459,36 kr. mod nu 456,48 kr.

Endvidere er lovbestemmelsen udformet således,

at satsen fastsættes direkte i loven, hvor der ligeledes er fastlagt en prisreguleringsmetode.

Adgangen til modregning ved opkrævning af AUD-bidraget foreslås udvidet til også at omfatte modregning i kompensation for arbejdsgivernes udgifter til arbejdsskadeborsikringen. Begrundelsen herfor er at sikre, at den samme opkrævningsmetode, som den gældende, også kan benyttes fremover. Dette sikrer et minimum af systemændringer og administrationsændringer.

Det foreslås videre, at arbejdsgivere, som først indbetaler ATP-bidrag, som er forfaldent i 1988, i 1989, bliver modregnet for det store, samlede AUD-bidrag, uagtet de pågældende kun har tilbageholdt et mindre AUD-bidrag. Dette gøres af administrative grunde, idet ATP-Huset har oplyst, at en udskillelse af for sent indbetalte ATP-bidrag til særskilt modregning vil medføre en meget besværlig administration og kræve manuel udskillelse. Reglen vil ikke omfatte noget stort antal arbejdsgivere, og det skal erindres, at det kun vedrører arbejdsgivere, som er i restance. Endvidere skal man være opmærksom på, at beløbet modregnes, således at resultatet for arbejdsgiveren er, at der udbetales et mindre beløb. Arbejdsgiveren skal således ikke opkræves på ny p.g.a. denne regel. Endelig er der i de gældende regler en mulighed for ATP til at eftergive lønmodtagerbidrag og renter. Denne mulighed vil blive brugt i de tilfælde, hvor en arbejdsgiver (berettiget) klager over at skulle indbetale det store AUD-bidrag, fordi ATP-bidraget er indbetalt for sent.

Den gældende AUD-fond foreslås videreført uændret, og det vil naturligvis ved tilrettelæggelsen af administrationen vedrørende tilbedingsforhøjelsen blive sikret, at øgede udgifter til arbejdsmarkedsuddannelserne som følge af ATB-revisionen ikke bliver afholdt via det ordinære bidrag.

III: Uddannelsespladser.

1. Generelt.

Undersøgelsen over uddannelsesydelser viser bl.a., at nogle ledige har haft visse vanskeligheder med optagelse på uddannelser. Det er hensigten inden for givne økonomiske rammer at tilvejebringe det fornødne antal uddannelsespladser på områder med gode beskæftigelsesmuligheder.

Bestræbelserne på at sikre fri adgang til flest mulige ordinære uddannelser med gode beskæftigelsesmuligheder vil blive fortsat. Dette kan ske både ved at sikre den fornødne uddannelseskapacitet og ved at liberalisere adgangsbetingelserne. Undervisningsministeriet har oplyst, at det er hensigten at øge den del af uddannelsesudbudet, hvor der er fri adgang.

Herudover overvejes det, hvorledes reelle kvalifikationer og utraditionelle kundskaber kan supplere de eksisterende adgangsbetingelser og erstatte dele af uddannelserne.

Denne politik sigter generelt og vil derfor også komme de langtidsledige til gode.

2. Eksisterende særlige uddannelsespladser i forbindelse med lov om arbejdstilbud til ledige.

Både Undervisningsministeriet og Arbejdsministeriet har fra 1985 oprettet kursustilbud, der specielt retter sig til langtidsledige.

Inden for Undervisningsministeriets område drejer det sig primært om forberedelseskurser til teknikeruddannelserne, iværksætterkurser, datakurser inden for transportområdet. Der er således oprettet en ordning, hvor der lokalt på tekniske skoler og handelsskoler kan etableres kurser med henblik på at opnå kvalifikationer, som efterspørges lokalt.

Inden for Arbejdsministeriets område tilbydes længerevarende arbejdsmarkedsuddannelser (LAMU-kurser) for ledige over 25 år, som modtager uddannelsesydelse.

Erfaringerne for årene 1985-87 viser, at der er ledige uddannelsespladser på dette område. Ved ordningens start forudsattes, at 2000 ledige efter gennemført arbejdstilbud vil kunne komme på AMU-kursus, fordelt med 1200 på LAMU-kurser og 800 ved indprioritering på specialarbejder- og efteruddannelseskurser. I ingen af årene er man imidlertid nået op på 1200 kursister.

Derudover iværksættes i 1988 forsøg med en 1-årig arbejdsmarkedsuddannelse for kvinder. Uddannelsen veksler mellem skoleophold og praktikperioder og etableres i forsøgsperioden foreløbigt inden for procesindustrien, transport, elektronik- og metalområdet. Det vil senere blive besluttet, om uddannelsen skal gøres permanent.

3. Etablering af nye uddannelsespladser.

Som en del af nyordningen indføres en særlig ret til uddannelsesstilbud, og der er i perioden 1989-92 afsat en beløbsramme på 1,8 mia. kr. til disse uddannelsesaktiviteter (incl. inspirationskurser).

Uddannelserne skal sigte på at forbedre de lediges forudsætninger for at opnå beskæftigelse. Uddannelserne skal udbydes både i arbejdsmarkedsuddannelsessystemet og i det ordinære uddannelsessystem - særligt i erhvervsuddannelserne.

Der nedsættes et udvalg, som sammensættes af repræsentanter fra Arbejdsministeriet, Finansministeriet, Kulturministeriet, Undervisningsministeriet, Socialministeriet, RUE, formanden for udd. udvalget for erhvervsforberedende uddannelser, LO, FTF,

AC, DA, SALA, arbejdslederne samt de kommunale organisationer. Udvalget har til formål at udarbejde forslag til flere og bedre uddannelses tilbud - herunder vurdere behovet for og omlægning af eksisterende muligheder for langtidslediges deltagelse i uddannelsesaktiviteterne under arbejdstilbudsordningen. Tilrettelæggelsen af uddannelsesaktiviteter og vejledningsindsats skal tilpasses de lediges forudsætninger og erfaringsbaggrund.

Der skal udarbejdes konkrete forslag til etablering af særlige introduktions- og vejledningskurser, der kan føre til uddannelse eller erhvervsskifte. Kurserne udformes som særlige tilbud til langtidsledige med henblik på ordinær uddannelse eller beskæftigelse.

Inden for såvel Undervisningsministeriets, Arbejdsministeriets og Kulturministeriets uddannelsesområder er det hensigten at oprette særlige kursustilbud, der specielt retter sig til langtidsledige, og der sigtes imod flere og nye uddannelses tilbud, herunder specielt tværgående og sektoroverskridende aktiviteter.

Udvalget skal vurdere de barrierer - formelle såvel som reelle, der i dag gør sig gældende for langtidslediges deltagelse i det ordinære uddannelsessystem. Det gælder uddannelse under erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelserne samt kortere, mellemlange og lange videregående uddannelser. I den forbindelse skal udvalget udarbejde en handlingsplan for bedre udnyttelse af voksenadgang til de erhvervsfaglige grunduddannelser.

Udvalget skal endvidere udarbejde en oversigt over eksisterende forslag til nye uddannelser inden for det ordinære uddannelsessystem, som kan åbne for nye erhvervsmuligheder for langtidsledige.

Udvalget færdiggør arbejdet med introduktions- og vejledningskurser senest 1. januar 1989.

Udvalgsarbejdet vedrørende de langtidslediges uddannelsesmuligheder færdiggøres senest 1. maj 1989 med henblik på iværksættelse af de nødvendige uddannelses tilbud under arbejdstilbudsordningen.

Da der allerede fra begyndelsen af 1989 vil være ledige, som ved lovrevisionen får ret til et uddannelses tilbud, og da det ovenfor nævnte udvalg ikke afgiver sin indstilling før den 1. maj 1989, vil det være nødvendigt allerede i indeværende år at tage initiativ til at tilvejebringe uddannelsespladser.

Administrative konsekvenser.

Arbejdsdirektoratet og arbejdsformidlingen.

Ændringerne af lov om arbejdstilbud til ledige med tilhørende administrative forbedringer indebærer, at arbejdsformidlingen på en række områder skal ændre den hidtidige indsats i relation til indsatsen for

de ledige. Det drejer sig navnlig om, at der skal tilrettelægges ændrede og mere målrettede kontaktforløb med de ledige bygget op omkring 3 måneders-samtalen og visitation til inspirationskurser - som allerede er indført - og 9 måneders-samtalen for nylidige uden en kompetencegivende uddannelse.

Det er Regeringens vurdering, at arbejdsformidlingen kan varetage de med lovrevisionen forbundne opgaver inden for de ressourcemæssige rammer, der er afstukket i forslag til Finanslov for 1989. Det må forventes, at omstillingen til nyordningen vil ske som en proces, hvor de indhentede erfaringer vil blive benyttet til løbende at justere og tilpasse arbejdsformidlingens indsats.

Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen og arbejdsløshedskasserne.

Det er Regeringens vurdering, at forslaget ikke vil medføre nævneværdige konsekvenser for Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen.

Det er ligeledes Regeringens vurdering:

- at indførelsen af systematiske rådighedsvurderinger kun forventes at betyde en mindre administrativ merbelastning for arbejdsløshedskasserne i det omfang, arbejdsløshedskassen ikke allerede foretager sådanne systematiske rådighedsvurderinger, og
- at den skærpede § 65-vejledningsforpligtelse ligeledes vil medføre en administrativ merbelastning for arbejdsløshedskasserne afhængigt af i hvilket omfang, der etableres et tættere samarbejde mellem arbejdsløshedskassen og arbejdsformidlingen, og
- at de præciseringer, der efter forslaget vil ske i forhold til de gældende regler, vil medføre en mindre administrativ lettelse i arbejdsløshedskasserne.

Samlet er det Regeringens vurdering, at forslaget vil stille større krav til arbejdsløshedskassernes administration. Den administrative merbelastning vil dog især vise sig i en overgangsperiode, indtil de nye rutiner er indarbejdet.

Det er endelig Regeringens vurdering, at forslaget om arbejdsgiverbetaling af 1. ledighedsdag alene forventes at medføre en ubetydelig administrativ merbelastning for arbejdsløshedskasserne og Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, idet tvivl om ret til dagpenge-godtgørelse efter forslaget er et mellemværende

mellem arbejdsgiver og arbejdsløshedskasse-medlem.

Direktoratet for Arbejdsmarkedsuddannelserne.

De administrative opgaver, der vil blive pålagt AMU-direktoratet og AMU-systemet som følge af ATB-forliget, vil blive løst gennem omstilling og omprioritering, og regeringen forudsætter, at der ikke vil ske forskydninger i det administrative personalet.

Der er i de seneste år indført edb i elevadministrationen på specialarbejderskolerne, og der vil ske en yderligere edb-udbygning på skolerne med henblik på at opnå bedre og hurtigere økonomistyring samt øget informationsudveksling.

De øgede uddannelsesaktiviteter som følge af forliget forventes at medføre en udbygning af lærerkorpset, men hvor og hvor stor en udbygning, der vil blive behov for, er endnu ikke fastlagt. Dette vil bl.a. bero på hvilke uddannelsestilbud, der vil blive efterspurgt, samt resultatet af arbejdet i udvalget, der skal udarbejde forslag til introduktions- og vejledningsforløb samt vurdere uddannelsesmulighederne for ledige. Man vil også arbejde videre for at øge mulighederne for at gennemføre flerholdsdrift på specialarbejderskolerne, handelsskolerne og de tekniske skoler m.v.

ATP.

ATP-huset har oplyst, at forslaget om forhøjelse af lønmodtagernes bidrag til AUD-fonden ikke vil give nævneværdige merudgifter for ATP. Forslaget vil iøvrigt medføre en del administrative ændringer fortrinsvis af finanslovsteknisk karakter.

Økonomiske konsekvenser.

Forslaget om revision af lov om arbejdstilbud til ledige med tilhørende ændringer i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring giver anledning til både mindre- og merudgifter.

Forslaget om ret til iværksætterydelse efter 5 måneders ledighed samt forslaget om, at også ledige under 25 år kan modtage iværksætterydelse betyder, at flere ledige vil vælge at blive selvstændige med iværksætterydelse. Dette giver mindre udgifter til dagpenge, fordi de pågældende i stedet for fulde dagpenge vil få udbetalt iværksætterydelse, som svarer til halvdelen af dagpengenes højeste beløb. Det må samtidig påregnes, at ordningen nedsætter behovet for at give arbejdstilbud.

De nye regler om ret til uddannelsestilbud, betyder merudgifter til uddannelsesaktiviteter, og der er til dette formål (incl. inspirationskurser) afsat en beløbsramme på 1,8 mia. kr. inden for den 4-årige aftaleperiode fra 1989 til 1992.

Reglerne om ret til uddannelsestilbud vil endvidere påvirke de lediges dagpengeforløb.

For så vidt angår adgangen til uddannelsestilbud for 1. atb for ledige under 50 år, som ikke har en kompetencegivende uddannelse må man forvente, at nogle ledige efter uddannelsen kommer i beskæftigelse. I det omfang disse personer ellers ville have været ledige opnås besparelser ved, at færre skal have arbejdstilbud, hvilket også giver kortere dagpengeforløb.

Gennemsnitligt vil der være tale om uddannelser af 3-6 måneders varighed, men i nogle tilfælde kan arbejdsformidlingen give længere uddannelsestilbud, som kan bevirke, at de pågældendes dagpengeperiode forlænges.

Adgangen til uddannelsestilbud efter 1. arbejdstilbud skal ses i sammenhæng med de nye muligheder for at få et 2. arbejdstilbud, som vil give længere dagpengeforløb.

Lovforslaget indebærer, at følgende opnår ret til et 2. arbejdstilbud:

- Ledige, som i 6 måneder har deltaget i uddannelse med uddannelsesydelse, eller som har gennemført et uddannelsestilbud af mindst 3 måneders varighed.
- Ledige, som efter 1. arbejdstilbud har været iværksætter i mindst 12 måneder.
- Videre kan ledige uden kompetencegivende uddannelse efter en konkret vurdering få ret til et 2. arbejdstilbud.

Disse nye muligheder for et 2. arbejdstilbud vil give længere dagpengeforløb og dermed merudgifter.

Dette gælder også for ændringer, hvorefter aldersgrænsen for ret til flere arbejdstilbud nedsættes fra 55 år til 50 år.

Overgangsordningen for de ledige, som har afsluttet arbejdstilbud inden den 1. juli 1987, og som kan miste retten til arbejdsløshedsdagpenge i 1989 giver anledning til merudgifter til uddannelser og til arbejdstilbud, hvilket giver længere dagpengeforløb.

Styrkelsen af arbejdsstyrkens opkvalificering og motivation samt de nye regler, der sikrer de lediges aktive tilknytning til arbejdsmarkedet (rådgighed), medfører mindreudgifter.

Samlet anslås lovforslaget at medføre en offentlig merudgift på 5, 2 mia. kr. over den 4-årige aftaleperiode. Udgifterne finansieres med 1,3 mia. kr. om året, jf. afsnittet om finansiering.

Kommunaløkonomiske konsekvenser.

Eventuelle kommunale merudgifter eller indtægter som følge af ændringerne i reglerne om arbejdsløshedsforsikring, arbejdstilbud m.v. vil efter forhandling med de kommunale organisationer blive udlignet i de generelle tilskud.

*Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser**Til § 1*

Til nr. 1 og nr. 2

De centrale regler om ret til arbejdstilbud findes i lovens § 1 og § 9. Af hensyn til en bedre overskuelighed i loven foreslås reglerne om adgang til arbejdstilbud samlet i § 1.

Samtidig er der sket en sproglig klargøring af, at hovedreglen er, at der er ret til et arbejdstilbud, med mindre andet følger af § 1, stk. 3 og stk. 4.

Ud over disse tekniske forandringer foreslås aldersgrænsen for, hvornår der ved fortsat ledighed er ret til flere arbejdstilbud, nedsat fra 55 år til 50 år.

Som noget nyt indføres ved § 1, stk. 4, nr. 1, ret til et 2. arbejdstilbud til ledige, som deltager i en uddannelse af mindst 6 måneders varighed, når der er ydet uddannelsesydelser til uddannelsen. Det er ikke nødvendigt, at der har været modtaget uddannelsesydelser i hele perioden. Ledige, som for egen regning fuldfører en uddannelse, som er påbegyndt med uddannelsesydelser, opnår således også ret til et 2. arbejdstilbud. Det følger i øvrigt heraf, at det ikke er en betingelse, at den ledige ved uddannelsens afslutning har ret til arbejdsløshedsdagpenge.

Efter § 1, stk. 4, nr. 2, kan ledige, som gennemfører et uddannelsesstilbud efter § 10, stk. 9, opnå ret til et 2. arbejdstilbud. Uddannelsens længde skal være på mindst 3 måneder, og det er et krav, at den ledige har gennemført uddannelsen. Det gælder f.eks. også, hvis uddannelsen har en varighed på 5 måneder. Hvis uddannelsesstilbudet omfatter en uddannelse, som varer længere end 6 måneder, vil den ledige opnå ret til et 2. arbejdstilbud efter § 1, stk. 4, nr. 1.

Til nr. 3.

Som noget nyt indføres videre ved § 1, stk. 4, nr. 3, ret til, at personer, som vælger at modtage iværksætterydelse efter 1. arbejdstilbud, kan opnå ret til et 2. arbejdstilbud, hvis de har modtaget iværksætterydelse i mindst 12 måneder.

Ledige uden kompetencegivende uddannelse får efter § 1, stk. 4, nr. 4, adgang til efter en konkret vurdering at få ret til et 2. arbejdstilbud. Der henvises herved til de almindelige bemærkninger, hvor bl.a. er redegjort for, hvem reglen omfatter, ordningens administration, herunder at arbejdsmarkedsnævnet har den endelige administrative afgørelse efter § 1, stk. 4, nr. 4.

En ledig kan kun modtage et 2. arbejdstilbud efter bestemmelserne i § 1, stk. 4, og et gennemført 2. arbejdstilbud giver ikke ret til uddannelsesydelser eller iværksætterydelse, jf. bemærkningerne til nr. 6 og 9.

Til nr. 4

Efter gældende regler kan ledige under 25 år modtage uddannelsesydelser til godkendte uddannelser, og uddannelserne skal normalt være af mindst 12 måneders varighed.

Den begrænsede udnyttelse af ordningen med uddannelsesydelser til unge under 25 år og ønsket om en administrativ forenkling er baggrunden for forslaget om, at de særlige krav til uddannelserne ophæves.

Såfremt der mod forventning skulle opstå uhenigtsmæssigheder, opretholdes en hjemmel til, at der kan gribes regulerende ind. Dette svarer til, hvad der gælder med hensyn til uddannelsesydelser til ledige over 25 år.

Til nr. 5 og nr. 6

Er en konsekvensændring som følge af, at reglerne om uddannelsesydelser samles i §§ 9 og 10, og at reglerne om iværksætterydelse samles i lovens § 11.

Det præciseres i § 9, stk. 1, at det er kun gennemførte arbejdstilbud efter § 1, stk. 1 - 3, som giver adgang til uddannelsesydelser efter § 9. Det følger heraf, at et gennemført 2. arbejdstilbud efter § 1, stk. 4, ikke giver ret til uddannelsesydelser.

Til nr. 7

De uddannelsesstilbud, arbejdsformidlingen kan give de ledige efter § 10, stk. 8 og 9, kan i særlige tilfælde have en længde, der betyder, at den ledige under uddannelsen ikke længere opfylder betingelserne for at kunne modtage arbejdsløshedsdagpenge efter §§ 55 og 72 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. Ændringen betyder, at de ledige i disse tilfælde vil kunne modtage uddannelsesydelser.

Til nr. 8

Der henvises til de almindelige bemærkninger, punkterne b, c og e.

Retten til uddannelsesstilbud før 1. arbejdstilbud træder i kraft den 1. januar 1991, dog således, at i tilfælde af tilstrækkelig uddannelseskapaletet, kan der opnås ret til uddannelsesstilbud før 1. arbejdstilbud fra den 1. januar 1989. Der henvises til de almindelige bemærkninger ad pkt. b, bemærkningerne til ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 3.

Til nr. 9 og 10

Med disse ændringer gives der som noget nyt adgang til, at et medlem, der har været ledig i mindst 5 måneder, kan vælge at modtage en iværksætterydelse. Bemyndigelsen i lovens § 11, stk. 7, vil blive benyttet til at fastsætte de nærmere regler, herunder at de 5 måneders ledighed skal opfyldes inden for en 8 måneders periode. Det er også hensigten at bestemme, at valg af iværksætterydelse inden arbejdstilbud vil

kunne ske, indtil der af arbejdsformidlingen er afgivet et konkret arbejdstilbud.

Den bestående adgang til at vælge iværksætterydelse efter gennemført arbejdstilbud opretholdes. Det præciseres i § 11, stk. 1, at det kun er gennemførte arbejdstilbud efter § 1, stk. 1, stk. 2 og stk. 3, som giver ret til iværksætterydelse. Det følger heraf, at et gennemført 2. arbejdstilbud efter § 1, stk. 4 ikke giver ret til iværksætterydelse.

For så vidt angår ledige, der inden første arbejdstilbud tager imod tilbud om iværksætterydelse, og som holder op uden at have ret til dagpenge, bevirker de i dette lovforslag under § 2, nr. 1 og nr. 7, foreslåede ændringer, at den ledige vil være berettiget til dagpenge på normalt niveau, indtil arbejdsformidlingen har afgivet et arbejdstilbud, og dette påbegyndes, eller medlemmet afslår et rimeligt arbejdstilbud.

Til nr. 12

Det foreslås, at loven revideres i folketingsåret 1991-92. Arbejdsministeren forventer, at forslag til revision af loven fremsættes i Folketinget i foråret 1992.

Til § 2

Til nr. 1 og nr. 7

Der henvises til de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, nr. 1.

Til nr. 3

Ændringen er en følge af forslaget i nr. 8, hvorefter arbejdsgiveren skal betale dagpengegodtgørelse for 1. ledighedsdag. Arbejdsledigheds-kassen må derfor som hovedregel ikke yde dagpenge for 1. ledighedsdag.

Dagpengeretten fra arbejdsledigheds-kassen indtræder efter den 1. ledighedsdag og afgøres i øvrigt efter de almindelige regler, herunder reglen om at der ikke kan udbetales dagpenge fra arbejdsledigheds-kassen for mindre end 9 ledige timer pr. uge (mindsteudbetalingsreglen).

Der sker ikke ændringer i reglerne om medlemmets tilmelding til arbejdsformidlingen og den almindelige forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet.

Til nr. 4

Til stk. 1, nr. 1 og 2

Der er ved forslaget foretaget en modernisering af teksten.

Efter de gældende regler er det alene afvisning af at tage anvist arbejde, der har direkte dagpengemæssige konsekvenser, idet medlemmet mister retten til dagpenge i 2 uger. Henvisning til samtale har ikke direkte konsekvenser for dagpengeretten, men gentagne forgæves henvisning kan give grundlag for, at der rejses en rådighedssag. Det er, jf. de almindelige bemærkninger ad pkt. j, hensigten, at flere afbrydelser af arbejdsforhold eller flere afslag fra medlemmet på anvist arbejde skal medføre, at medlemmet ikke anses for at stå til rådighed, med mindre medlemmet har en fyldestgørende grund.

Det er endvidere hensigten, at arbejdsledigheds-kassen løbende skal registrere, når et medlem afslår arbejde, som tilbydes som følge af en henvisning eller udebliver fra samtale med en arbejdsgiver. Hvis medlemmet uden fyldestgørende grund 2 gange inden for 6 måneder afslår en henvisning, vil medlemmet miste sin dagpengeret i 2 uger. Ved 3 afslag inden for 6 måneder skal der statueres manglende rådighed.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. j. Øvrige ændringer er af redaktionel karakter.

Til stk. 1, nr. 3

Formuleringen giver bedre redaktionel overensstemmelse med bestemmelsen i § 5 i Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 719 af 22. december 1982 om betydningen for retten til arbejdsledighedsdagpenge af at undlade at overtage anvist arbejde og ophøre med arbejde, og medfører ikke ændringer i praksis med hensyn til, hvilke forhold der kan tilregnes medlemmerne.

Det er i retspraksis fastslået, at afskedigelse på grund af et medlems organisationsmæssige forhold ikke er omfattet af udtrykket "utilbørlig adfærd" og derfor ikke har dagpengemæssige konsekvenser. Ved den foreslåede formulering af bestemmelsen opretholdes retspraksis, hvorefter et medlems organisationsmæssige forhold ikke har konsekvenser for retten til dagpenge, hvad enten der er tale om, at et medlem ikke ønsker at melde sig ind i en bestemt fagforening eller melder sig ud af en bestemt fagforening.

Til stk. 2

Der er alene tale om en modernisering af teksten i den gældende § 63, stk. 3.

Til stk. 3

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. j.

Herudover er den gældende bestemmelse i § 63, stk. 2, udeladt ud fra et regelforenklings synspunkt,

da den kun vedrører den første måned efter ledighedsindtræden.

Til nr. 5

Til stk. 1 og stk. 2

Det præciseres, at arbejdsløhedskassen skal sørge for, at medlemmet er fuldt bekendt med de pligter, der følger af at være ledig arbejdsløhedskassemedlem.

Det præciseres i stk. 2, at arbejdsløhedskassen skal informere medlemmet om rådighedsreglerne allerede ved ledighedens begyndelse, fordi det for medlemmet vil kunne få dagpengemæssige konsekvenser ikke at være aktivt arbejdssøgende allerede på et tidligt tidspunkt i ledighedsforløbet.

Til stk. 3

Det foreslås, at arbejdsløhedskassen får pligt til løbende at påse, at medlemmet er til rådighed for arbejdsmarkedet. Bestemmelsen skal ses på baggrund af revisionen af rådighedsreglerne, jf. de almindelige bemærkninger ad pkt. k.

Det er tanken, at medlemmet skal oplyse om job-søgningsaktiviteter og deltagelse i kurser og andre beskæftigelsesfremmende aktiviteter på et skema eller lignende. Det er derimod ikke tanken, at arbejdsgiverne skal attestere medlemmets oplysninger om jobsøgning. Det forudsættes, at medlemmer, der har været ledige i 6 måneder, løbende skal anføre de ovennævnte aktiviteter til brug for de efterfølgende rådighedsvurderinger. Skemaet udleveres ved den første § 65-samtale i kassen.

Til stk. 4 og stk. 5

Reglerne svarer til gældende stk. 1 og 4 i § 65 med enkelte redaktionelle ændringer.

Til stk. 6

Bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler foreslås tillagt Direktøren for Arbejdsløhedsforsikringen.

Dette er fundet hensigtsmæssigt, fordi kontakten til arbejdsløhedskassesystemet normalt forestås af Direktøren for Arbejdsløhedsforsikringen, der ligeledes forestår den nærmere udformning af rådighedsreglerne.

Den gældende bestemmelse i stk. 3, hvorefter arbejdsløhedskassen har pligt til at redegøre om årsagerne til medlemmets ledighed over for arbejdsmarkedsnævnet, er udgået i forslaget.

Bestemmelsen har ikke længere praktisk betydning, da arbejdsfordelingen, som er sekretariat for arbejdsmarkedsnævnene, i dag allerede er i besiddelse af de pågældende oplysninger.

Til nr. 6

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, nr. 4.

Til nr. 8

Til stk. 1

Efter forslaget skal arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse m. v. betale et medlem en dagpengegodtgørelse for højst én dag svarende til højeste dagpengebeløb.

Godtgørelsen er fastsat til det højeste dagpengebeløb, dels af administrative grunde, dels under hensyn til, at de fleste ledige vil være berettigede til højeste dagpengebeløb.

Medlemmer med kun 1 dags ledighed vil få en dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren. Ved ledighed på kun 2 dage vil medlemmet få dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren, men ingen dagpenge fra arbejdsløhedskassen for 2. ledighedsdag på grund af mindsteudbetalingsreglen. Ved længerevarende ledighed vil medlemmet få dagpengegodtgørelse fra arbejdsgiveren for 1. ledighedsdag og derefter dagpenge fra arbejdsløhedskassen, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Det er med forslaget tilsigtet at lave et administrativt enkelt system frem for »millimeterretfærdighed« i forhold til hidtil gældende regler. Dette betyder, at arbejdsgiveren kan komme til at betale dagpengegodtgørelse til medlemmer, der ikke ville have kunnet få dagpenge, ligesom det medfører, at medlemmer med 2 ledighedsdage mister dagpenge for 1 dag, medens medlemmer med 1 ledighedsdag som hovedregel vil få dagpengegodtgørelse.

Det må forventes, at forslaget vil medføre en grænsning af de meget kortvarige ledighedsperioder.

Betalingsforpligtelsen indtræder både ved afskedigelser, hjemsendelser og ophør af tidsbestemte eller opgavebestemte ansættelser.

Ved hjemsendelser indtræder forpligtelsen også ved hjemsendelser af mindre end en dags varighed. Løber hjemsendelsen over flere dage, består arbejdsgiverens forpligtelse, indtil der i alt er betalt godtgørelse svarende til max. dagpenge for en dag sat i forhold til det antal timer, medlemmet var ansat til.

Ved arbejdsfordelinger er det hensigten, at forpligtelsen kun skal indtræde en gang pr. anmeldt eller godkendt arbejdsfordeling.

Til stk. 2.

Forpligtelsen til at betale dagpengegodtgørelsen indtræder kun, når medlemmet har haft en vis fastere tilknytning til arbejdsgiveren. Efter forslaget skal medlemmet have haft beskæftigelse hos arbejdsgive-

ren i sammenlagt 1 uge med fuld overenskomstmæssig arbejdstid inden for de sidste 4 uger. Beskæftigelseskravet svarer til kravet for at få sygedagpenge fra arbejdsgiveren efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Til stk. 3

Formuleringen af stk. 3, nr. 1 svarer til forslaget i nr. 4 om ændring af § 63. Undtagelsen omfatter bl. a. situationer, hvor afskedigelsen er begrundet i medlemlets overgang til pension eller efterløn.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, pkt. m.

Til stk. 4

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. m.

Til stk. 6

Uoverensstemmelser omkring udbetaling af dagpengegodtgørelse er et mellemværende mellem medlem og arbejdsgiver, og eventuelle uoverensstemmelser må afgøres ved fagretlig behandling eller civilt søgsmål.

Til stk. 7

De nærmere regler om ordningen vil blive fastsat af Direktøren for Arbejdsløshedsforsikringen efter forhandling med Landsarbejdsnævnet.

Der vil blive fastsat regler om, at arbejdsløsheds-kassen kan udbetale dagpenge for 1. ledighedsdag, hvis arbejdsgiveren er ude af stand til at betale på grund af konkurs eller betalingsstandsning, og medlemmet i øvrigt opfylder de almindelige betingelser for dagpenge.

I det omfang medlemmer indenfor fiskeriet lønnes med andel i overskuddet, kan der efter bestemmelsen fastsættes særlige regler.

Til nr. 9

Forslaget er nødvendigt af hensyn til mulighederne for at føre tilsyn med udbetaling af dagpenge for 1. ledighedsdag fra arbejdsløshedskasserne.

Til § 3

Til nr. 1, 4 og 12

Der foreslås en kapitelinddeling af loven af hensyn til overskueligheden.

Til nr. 2

Som en konsekvens af den foreslåede bidragsforhøjelse for lønmodtagerne, foreslås en ny formulering af formålsbestemmelsen. Herefter er de to for-

mål (arbejdsmarkedsuddannelser og arbejdstilbudsordningen) udskilt og behandles i hver sit kapitel. Dette skal sikre, at den nuværende arbejdsmarkedsuddannelsesfond bibeholdes uændret, og at de nye udgifter, som skal finansieres, holdes adskilt herfra.

Til nr. 3, 5, 6, 8, 9 og 10

Ændringerne er konsekvensrettelser af ændringen i nr. 2. Ændringerne tydeliggør formålsændringen.

Til nr. 7 og 14

Ændringerne er af teknisk karakter og er flytninger af bestemmelser i den gældende lov af hensyn til overskueligheden.

Til nr. 11

Disse bestemmelser er nye og § 4 b indeholder fastsættelsen af bidragsforhøjelsen for lønmodtagere. Det årlige bidrag er fastsat til 456,48 kr. for lønmodtagere, for hvem der indbetales fuldt ATP-bidrag. Tidsafgrænsningen for hvilket AUD-bidrag, som skal indbetales, følger ATP-lovens regler.

I § 4 c er fastsat en pristalsreguleringsbestemmelse. Satsen reguleres en gang årligt med virkning fra 1. januar, men på baggrund af oplysninger, der er tilgængelige i året før, den skal have virkning. Dette er i overensstemmelse med fremgangsmåden for det ordinære AUD-bidrag, som for det følgende år, fastsættes i september måned. Der vil således kun skulle meldes en samlet satsændring ud til arbejdsgiverne hvert år.

Satsen vil (bortset fra pristalsreguleringen) ikke skulle ændres i den 4 årige aftaleperiode, og der er ikke nogen mulighed for administrative ændringer af satsen.

Til nr. 13

Modregningsadgangen foreslås udvidet til også at omfatte kompensation for arbejdsgivernes udgifter til arbejdsskadeforsikringen. Begrundelsen herfor er, at det samlede AUD-bidrag allerede i 1989 vil blive på kr. 979,20 om året, og da kompensationen for ATP-bidraget er 1.166,40 kr. om året vil man kunne risikere, at AUD-bidraget på et tidspunkt overstiger kompensationen for ATP-bidraget. Dette ville - med uændrede regler - betyde, at hele opkrævningssystemet skulle ændres med store ulemper både for administrationen men også for arbejdsgiveren til følge.

Derfor foreslås modregningsadgangen udvidet. Dette vil sikre, at den samme opkrævningsmetode fortsat kan benyttes og vil medvirke til, at forslaget stort set ikke betyder nogen merbelastning af arbejdsgiverne.

Til nr. 15

Forslaget er en følge af Justitsministeriets anbefaling om, i det omfang, straffebestemmelser i særlovgivningen kun omfatter aktieselskaber m.v. at indsætte en særskilt henvisning til kommuner m.v., da disse ellers ikke vil være omfattede af lovens straffebestemmelser. Bestemmelser svarende til dette forslag er de sidste år indsat i diverse særlove.

Til § 4

Loven træder i kraft den 1. januar 1989.

Til stk. 1

Efter § 10, stk. 8-10, indføres ret til uddannelsesstilbud, hvilket forudsætter, at der er det nødvendige antal uddannelsespladser. Som anført i de almindelige bemærkninger pkt. b. vil der i startperioden kunne opstå kødannelser for så vidt angår antal ledige, som opnår ret til et uddannelsesstilbud. Det er herved besluttet at prioritere ledige, som efter 1. arbejdstilbud opnår ret til uddannelsesstilbud.

For de nyledige klares problemet i 1989 og 1990 ved i givet fald at vente med at give 1. arbejdstilbud fra efter 21 måneders ledighed i gennemsnit til efter 28 måneders ledighed i gennemsnit. Hvis en sådan udsættelse ikke er tilstrækkelig, vil disse få et første arbejdstilbud.

Fra 1. januar 1991 vil dagpengereetten for disse grupper blive forlænget, indtil arbejdsformidlingen giver dem et uddannelsesstilbud.

Til stk. 2 og 3

I stk. 2 fastsættes arbejdsmarkedsuddannelsesfondslovens virkning fra og med den første lønningssuge efter 1. januar 1989 for månedslønnede for lønnen for januar.

Det foreslås i stk. 3, at opkrævning sker på grundlag af indbetalte ATP-bidrag pr. 1. januar 1989 eller senere. Dette betyder, at arbejdsgivere, der er i resistance pr. 1. januar 1989 vil blive modregnet for det nye AUD-bidrag, uagtet de kun har indeholdt en del heraf. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til stk. 1

Bestemmelsen giver langtidsledige, som har afsluttet arbejdstilbud senest den 1. juli 1987, og som i perioden fra den 1. januar 1989 til den 31. december 1989 kan miste dagpengereetten på grund af 26-ugers reglen, mulighed for at vælge mellem at modtage et arbejdstilbud eller at modtage uddannelsesydelse.

Bevilling af uddannelsesydelse efter denne bestemmelse vil kunne ske inden den 1. januar 1989. Dette kan f. eks. være aktuelt for ledige, som efter de almindelige regler om uddannelsesydelse har påbegyndt en uddannelse, der ikke er afsluttet, når den pågældendes dagpengereet ophører i perioden 1. januar 1989 til 31. december 1989.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til stk. 2

Det præciseres herved, at ledige, som er omfattet af overgangsbestemmelsen, ikke har ret til uddannelsesstilbud efter § 10, stk 9 i lov om arbejdstilbud til ledige. Overgangspersonerne har alene ret til uddannelsesydelse eller arbejdstilbud efter overgangsbestemmelsen. Overgangspersoner, der vælger at modtage et arbejdstilbud, har ikke ret til uddannelsesydelse eller iværksættedydelse i den efterfølgende dagpengeperiode.

Til stk. 3 og 4

Det forudsættes, at det i vidt omfang vil være muligt at imødekomme de lediges ønsker til uddannelser. Der vil også blive lagt vægt på, at uddannelserne indholdsmæssigt tilrettelægges ud fra en regional vurdering af, hvor der er de bedste beskæftigelsesmuligheder. Disse elementer er afgørende for, om et konkret uddannelsesstilbud er rimeligt.

De ledige må være indstillet på at deltage i undervisning på de (n) specialarbejderskole (r) m.v., som ligger i bopælsregionen.

Arbejdsmarkedsnævnets afgørelse af, om et konkret afgivet uddannelsesstilbud er rimeligt, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, hvilket svarer til, hvad der gælder med hensyn til arbejdsmarkedsnævnets afgørelse i vurderingen af, om et arbejdstilbud er rimeligt.

Til stk. 5.

Med hensyn til ordningens administration henvises til de almindelige bemærkninger.

For så vidt angår de ledige, som meddeler, at de ønsker optagelse på en uddannelse, vil arbejdsformidlingen videregive de modtagne ønsker til regionens specialarbejderskoler, der på basis af de modtagne ønsker kombineret med viden om, på hvilke områder der i regionen er gode beskæftigelsesmuligheder, tilrettelægger de fornødne uddannelser.

I takt med at specialarbejderskolerne etablerer de fornødne uddannelser, giver arbejdsformidlingen et rimeligt uddannelsesstilbud.

Til stk. 6

Det må forventes, at det ikke vil være muligt at imødekomme alle ønsker om en uddannelse inden for perioden 1. januar 1989 til 31. december 1989.

De ledige, som efter denne periode deltager i en uddannelse får derfor ret til uddannelsesydelse under uddannelsen selv om den i stk. 1 nævnte periode overskrides.

Til stk. 7

Gennemfører en ledig en uddannelse med uddannelsesydelse efter stk. 1, og bliver pågældende påny ledig, vil pågældende få ret til et ekstraordinært arbejdstilbud. Det gælder også, hvis uddannelsen færdiggøres for egen regning, fordi pågældendes ret til uddannelsesydelse udløber før 31. december 1989.

I overensstemmelse med § 1, stk. 4, nr. 1 og 2 i lov om arbejdstilbud til ledige skal den ledige, for at opnå ret til arbejdstilbud, deltage i mindst 6 måneder eller - såfremt der er tale om en uddannelse af kortere varighed - gennemføre denne. Ved ledighed i den ny dagpengeperiode efter gennemført arbejdstilbud er der ikke ret til uddannelsesydelse eller iværksættedydelse.

Til stk. 8

Efter bestemmelsen bevarer medlemmer, der får ret til uddannelsesydelse efter stk. 1, herunder med-

lemmer, som efter reglerne i stk. 3 får tilsagn om optagelse på en uddannelse, ret til arbejdsløshedsdagpenge mens de venter på at begynde på uddannelsen, uanset at de ikke længere opfylder arbejdsløshedsforsikringslovens arbejdskravsbetingelse (26-ugers reglen).

Til stk. 9

Bestemmelsen giver ligeledes, uanset at 26-ugers reglen ikke er opfyldt, medlemmer, som har ret til et arbejdstilbud efter stk. 6 eller stk. 7, ret til arbejdsløshedsdagpenge indtil de tiltræder eller afslår et arbejdstilbud.

Til stk. 10

Med henblik på den administrative gennemførelse af overgangsordningen vil der blive fastsat regler om, at arbejdsgiver og medlem skal underskrive en erklæring om, at der er udbetalt godtgørelse 6 gange (10 gange) til medlemmet.

Hvis medlemmet afleverer/indsender denne erklæring til kassen, kan kassen udbetale dagpenge for 1. ledighedsdag, hvis medlemmet i øvrigt opfylder betingelserne herfor.

Arbejdsløsheds-kassen kan alene lægge denne erklæring til grund og har ikke pligt til at undersøge, om godtgørelsen faktisk er udbetalt 6/10 gange.

Kommissorium for

udvalgsarbejde vedr. introduktions- og vejledningsforløb samt uddannelsesmuligheder for langtidsledige

Udvalget er rådgivende og har med udgangspunkt i bestræbelserne for at udbygge uddannelseskapa- citeten med uddannelser tilpas- set den enkeltes forudsætninger til opgave:

- at indstille til de respektive ministre om for- deling af beløbsrammen på 1,8 mia. kr. afsat til den særlige uddannelsesmæssige indsats for langtidsledige inden for den 4 årige afta- leperiode 1989-92,
- at se nærmere på behovet for og indholdet i et målrettet introduktionsforløb,
- at vurdere behovet for og omlægning af eksis- terende muligheder for langtidslediges del- tagelse i uddannelsesaktiviteter under ar- bejdstilbudsordningen, og
- at udarbejde forslag til flere og nye uddan- nelsestilbud herunder specielt tværgående og sektoroverskridende aktiviteter.

Indstilling om fordeling af beløbsrammen

Udvalget er rådgivende overfor de respekti- ve ministre og indstiller inden for kommissori- ets rammer en gang om året om fordeling af den samlede beløbsramme på 1,8 mia. kr. til uddannelsespladser gennem udbygning af de eksisterende og etablering af nye uddannelses- tilbud.

Introduktions- og vejledningskurser

Udvalget skal udarbejde konkret forslag til etablering af særlige introduktions- og vejled- ningskurser, der kan føre til uddannelse eller erhvervsskifte. En intensiv vejledning skal væ- re indbygget i kurserne med tilrettelæggelse af individuelle forløb.

Behovet for pædagogisk metode skal indpas- ses målgruppens erfaringsbaggrund, bl. a. gen- nem udnyttelse af praktisk arbejde som en del af undervisningen. Der skal være tale om en in-

tegreret proces, hvori også personlige, almene og erhvervsforberedende elementer indgår.

Udvalgsarbejdet skal herunder foretage en belysning af eksisterende aktiviteter, som f.eks. EIFU- og EIFL-kurser, LAMU-kurser, kvinde- kurser, uddannelsestilbud for langtidsledige på erhvervsskoler, vejledningskurser, daghøjsko- ler og produktionsskoler med henblik på ind- dragelse af erfaringer i forbindelse med det nye tilbud.

Udvalget skal afgive rapport om denne del af sit arbejde senest 1. januar 1989 med henblik på start af introduktionsforløbene 1. juli 1989.

Langtidslediges uddannelsesmuligheder

Udvalget skal vurdere de barrierer - formelle såvel som reelle - der i dag gør sig gældende for langtidslediges deltagelse i det ordinære ud- dannelsessystem. Det gælder uddannelser un- der erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelser- ne samt kortere, mellemlange og lange videre- gående uddannelser. I den forbindelse skal ud- valget udarbejde en handlingsplan for bedre udnyttelse af voksenadgang til de erhvervsfag- lige grunduddannelser.

Udvalget skal vurdere og komme med for- slag til tilrettelæggelse af særlige voksenforløb inden for uddannelser i tilknytning til de ordi- nære erhvervs- og arbejdsmarkedsuddannelser og pædagogisk tilpasset de langtidslediges for- udsætninger og behov.

Udvalget skal udarbejde en oversigt over ek- sisterende forslag til nye uddannelser inden for det ordinære uddannelsessystem, som kan åb- ne for nye erhvervs muligheder for langtidsledi- ge.

Udvalget skal endvidere stille forslag om let- telser i adgangen for ufaglærte til gennem læn-

gerevarende arbejdsmarkedsuddannelseskurser og lign. at blive faglærte.

Udvalget skal endelig vurdere den eksisterende vejledningsindsats for langtidsledige og komme med forslag til forbedringer, herunder: Udarbejdelse af særlige informationsmaterialer, forbedring af AF's vejledningsindsats og et forstærket samarbejde de forskellige vejledergrupper imellem.

Udvalgsarbejdet vedr. de langtidslediges uddannelsesmuligheder færdiggøres senest 1. maj 1989 med henblik på iværksættelse af de nødvendige uddannelsesstilbud under arbejdstilbudsordningen.

Udvalget videreføres i 4 års-perioden med henblik på nødvendige justeringer i uddannelsesudbygningen og uddannelsesindholdet. Ændringer i udvalgsstrukturen kan evt. komme på tale efter enighed mellem forligsparterne i forbindelse med ændret udvalgsstruktur iøvrigt som følge af opfølgning på undervisningsmini-

sterens og arbejdsministerens redegørelse om 90'ernes erhvervsuddannelses- og efteruddannelsespolitik.

Udvalget består af en formand udpeget af arbejdsministeren, en næstformand fra Arbejdsministeriet, 3 repræsentanter fra Arbejdsministeriet, 1 repræsentant fra Finansministeriet, 1 repræsentant fra Kulturministeriet, 1 repræsentant fra Socialministeriet, 2 repræsentanter fra Undervisningsministeriet, 1 repræsentant fra RUE, formanden for uddannelsesudvalget for erhvervsforberedende uddannelse, 3 repræsentanter fra LO, 1 repræsentant fra FTF, 1 repræsentant fra AC, 3 repræsentanter fra DA, 1 repræsentant fra SALA, 1 repræsentant fra Arbejdslederne samt 1 repræsentant fra KL og 1 repræsentant fra ARF. Koordinerende sekretariat udgøres af Arbejdsministeriet.

Derudover stiller relevante ministerier sekretariatsbistand til rådighed i fornødent omfang.